curieruladventist.ro

2020. OKTÓBER: A MENNY ÉRTÉKEI ÉS A KERESZTÉNY ÉLET
+ A LENYŰGÖZŐ KRISZTUS + ÉLETET MEGVÁLTOZTATÓ TALÁLKOZÁSOK
+ MINDENT SZÉPNEK TEREMTETT + AZ UTOLSÓ IDŐBEN ÉLNI

Adventszemle

IMAHETI FELOLVASÁSOK: 2020. NOVEMBER 27. – DECEMBER 5.

Érd el a világot!

Hűséges keresztény életmód

3 Első péntek este • Georgel Pîrlitu
Az igazi élet jó illata

5 Első szombat délelőtt • Ted Wilson
Lábam előtt mécses a te Igéd

8 Első szombat délután • Emil Jigău
Amikor az akácfa ragyogni fog

10 Vasárnap • Audrey Andersson
A menny értékei és a keresztény élet

12 Hétfő • Alain Coralie
A szent élet tanulása

14 Kedd • Torben Bergland
A teljes élet öröme

16 Szerda • Angel Manuel Rodriguez
A lenyűgöző Krisztus

20 Csütörtök • Klaus Popa
Életet megváltoztató találkozások

22 Második péntek este • Gina Wahlen
Mindent szépnek teremtett

24 Második szombat délelőtt • Ellen G. White
Az utolsó időben élni

27 Felhívás a 2020-as imaheti adományozásra • Ioan Cămpian
„Hálaáldozat" Isten dicsőségére"

28 Második szombat délután • Aurel Neațu
Tisztánlátás a vég idején

31 Felolvasások gyerekeknek
Linda Mei Lin Koh

Hűséges keresztény életmód

Ted N. C. Wilson

Közvetlenül a mennybemenetele előtt Jézus Krisztus fontos megbízást adott a követőinek: érjék el a világot az evangéliummal (lásd Mt 28:18–20).

Témánk erre a hétre a következő: „Érd el a világot! – Hűséges keresztény életmód". Mi köze van a keresztény életvitelnek ahhoz, hogy elérjük a világot Krisztus számára? Nagyon sok. Ugyanis az, hogy milyen keresztények vagyunk, abban mutatkozik meg, ahogyan élünk. Mik az értékeink és a prioritásaink? Hogyan töltjük el az időnket, és mire használjuk az erőforrásainkat? Milyen életet élünk?

„Mit jelent kereszténynek lenni? Azt, hogy olyanok vagyunk, mint Krisztus" – jelentette ki Ellen White.* Ő a mi példaképünk, és csak az Ő kegyelmének és hatalmának segítségével tudunk hűek maradni az elhíváshoz, miközben teljes mértékben Krisztusra és az Ő Igéjére hagyatkozunk.

Ezen a héten nagyon fontos témákat fogunk felfedezni, kezdve a Biblia tanításaival, ami a keresztény életvitel alapjául szolgál. Áttekintjük, hogyan hatják át keresztény életünket Isten országának értékei, és miként lesznek a keresztény erények életünk iránymutatói. Az egészség a keresztény életvitel egyik nagyon fontos tényezője. Ha Krisztust tekintjük követendő példának, az igazán ösztönző és motiváló hatással lesz ránk. A keresztény életvitel és a média, valamint a szexualitás kapcsolata szintén említésre kerül majd. Ezt a különleges hetet Ellen White írásával zárjuk, amelynek címe: „A végidőben élni: keresztény életmód és az utolsó napok eseményei".

Remélem, hogy csatlakozol majd hozzánk, miközben felfedezzük, milyen kapcsolat van a keresztény életstílus és aközött, hogy elérhetjük a világot Krisztusnak. Imádkozzunk alázatosan a Szentlélek megígért késői esőjéért és az erőért, amit csak Ő adhat nekünk azáltal, hogy segít érte élni!

1. * Ellen G. White: *Manuscript Releases* [Válogatott kéziratok]. Silver Spring, MD., 1990, Ellen G. White Intézet, 9. köt., 230. o.

Ted N. C. Wilson, a világszéles Hetednapi Adventista Egyház elnöke

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök…"

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövetelét.

2020. október. A Romániai Hetednapi Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja.
Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Balla Loránd; Főszerkesztő Teodor Huțanu; A magyar kiadás koordinátora Szász Ernő; Tanácsadók Aurel Neațu, Georgel Pîrlitu, Emil Jigău, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Robert Mandache, Viorel Răducan, Iosif Pașca, Gabriel Ban; Különleges munkatársak Romică Sîrbu, Dragoș Mușat, Gelu Poenariu, Florian Ristea, Marius Andrei; Fordította Bartha Sándor; Szerkesztő Zakariás Loránd; Tördelés Szőcs Erzsébet; Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400107; Tel. 0756-059330; E-mail zakariaslorand@yahoo.fr; Website www.curieruladventist.ro; Nyomtatás Tipografia Viață și Sănătate, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov; Tel. 021/3230020, Fax 021/3230040

ISSN 1842 - 3361

Első péntek este

Az igazi élet jó illata

Hitélet és küldetés

GEORGEL PÎRLITU

Eltelt még egy év, Isten szeretetének egy újabb bizonyítéka. Kegyelem az, hogy megéltünk még egy imahetet. Hatalmas előjog, hogy imában egyesülhetünk, önvizsgálatot tarthatunk, új döntéseket hozhatunk, de különösen az, hogy új életet kezdhetünk.

Imahetünk központi témája a keresztény élet és az embertársainkért végzendő missziómunka. Ellen G. White írta: „Isten terve az volt, hogy jellemét kinyilatkoztatva Izrael népének, az embereket Önmagához vonzza" (*Pátriárkák és próféták*). Az előttünk álló héten próbáljuk megérteni, hogy a mélységes lelki élet milyen hatással lehet küldetésünkre. Rendelkezhetünk a beszéd ajándékával, hatalmas összegeket költhetünk a misszióra, időt áldozhatunk, de ha erőfeszítéseinket nem kíséri igazi keresztény élet, fennáll a kudarc veszélye. Az a keresztény, aki azt hiszi, hogy a keresztény élet és küldetés két különálló dolog, nemcsak nagyot téved, hanem az isteni világosság visszatükrözése helyett csupán egy gyenge láncszeme Isten szeretetének.

Meghívlak, fedezzük fel, milyen szoros kapcsolat van a keresztény élet és a missziómunka között, az igazi élet jó illata és egy személy azon döntése között, hogy követni fogja az Urat. Ezt figyelhetjük meg annak az asszonynak a történetében, aki élete tragédiái közepette is Isten felé, a választott nép és a mennyei elvek felé fordult, miközben emberi szempontból e bálványimádó személynek semmi esélye sem volt arra, hogy elfogadja a héberek hitét.

EGY ASSZONY DRÁMÁJA

Ruth könyvének első fejezete egy átlagos család – Elimélek (az apa), Naómi (az anya), Mahlon és Kiljon (a fiaik) – érzelemdús, drámai történetét mutatja be. A Júda Betleheméből származó efrataiak egy közel 40.000 férfit számláló törzshöz tartoztak. Elimélek élete a család körül forgott. A többi betlehemi férfival ellentétben megpróbált megoldást találni az éhségre. Leleményes, bátor férfiként vállalta az idegen országba való költözéssel járó kockázatot és kényelmetlenséget. Számolt azzal, hogy Móáb földjén marad, míg hazájában elmúlik az éhség (Rut 1:1).

Ők négyen elhagyják szülőföldjüket, letelepednek Moáb földjén (Rut 1:2), és új hazájuk jólétének örvendenek. Addigi sokszínű életük akkor sötétül el, amikor Elimélek hirtelen meghal. Nem ismerjük halálának okát, és azt sem, hogy volt-e köze a költözéshez. Az biztos, hogy az az ember, aki családját kimentette az éhségből, most hirtelen befejezte az életét.

Elimélek halála óriási csapásként érte Naómit. Nem volt felkészülve erre a nehezen elviselhető csapásra. Úgy tűnik, hogy már idős volt, ami még nehezebbé tette özvegységét. Helyzete némileg enyhül, amikor a fiai megházasodnak. Moábita lányokat vettek feleségül: Orpát és Ruthot. Nagyjából húsz évvel Elimélek halála után Naómit újabb csapás éri. Fiai, Mahlon és Kiljon, apjukhoz hasonlóan túl korán fejezik be életüket. Naómi mindent elveszített. Nem véletlenül mondja a Biblia: „Marada az asszony az ő két fia és férje nélkül" (Rut 1:5).

Az újonnan kialakult helyzetben Naóminak döntenie kell. Egyedül már nem maradhat idegen földön. Betlehemre gondol, rokonságára, a biztonságra, amit ott találhatna meg. Időközben megtudja, hogy az éhség is már a múlté, és elméjében rengeteg megválaszolatlan kérdés kavarog. Készen áll arra, hogy visszatérjen oda, ahol a helye, viszont nem tudja elvi-

selni a gondolatot, hogy annak idején négyen hagyták el Betlehemet, és most egyedül kell visszatérnie.

RUTH HAJTHATATLANSÁGA

Naómi felfogta, hogy a menyei is hozzá hasonló drámát élnek át, ezért arra kéri Orpát és Ruthot, hogy térjenek vissza a családjukhoz. Amikor először említi nekik ezt a lehetőséget, mindketten szabadkoznak: „Bizony mi veled együtt térünk a te népedhez!" (Rut 1:10). Amikor másodjára is javasolja, Orpa úgy dönt, hogy visszatér családjához, Ruth azonban hajthatatlan. Anyósa harmadszorra is próbálja lebeszélni, de Ruth nem enged, ezért, eltökéltsége láttán Naómi végül elfogadja, hogy együtt térnek haza.

Esküvő alkalmával számos lelkipásztor idézi Ruth szavait – „Hova te mégy, oda megyek" –, és nem tévednek, hiszen e szavak igazi hűségesküt képeznek. Nem szabad azonban elfelejtenünk, hogy ezeket Ruth az anyósának mondta. Egy fiatal lány szívesen mond ilyet a jóképű, kedves fiatalembernek, akivel az életét szeretné leélni. Ruth azonban egy idős asszonynak – az anyósának – mondta e szavakat. Milyen jövőt nyújthat neki ez az idős nő? Milyen lesz az élete Betlehemben, ahonnan ez a család hajdan az éhség elől menekült el? Mindezek ellenére kész az anyósával tartani.

Talán nem volt, hová mennie? Nem voltak szülei vagy testvérei? Nem voltak rokonai vagy barátai? Nehéz elhinni, hogy nem lett volna, hová mennie. Ám valószínű, hogy érzékeny lelkű nő lévén jobban aggódott az anyósáért, mint önmagáért. Így bezárni a jövőd előtt az ajtót csak azért, hogy egy idős asszony ne maradjon egyedül? Ilyen magatartással évszázadokon át csak egyszer találkozik az ember. Nem véletlen, hogy a bibliai könyv nem Naómiról kapta a nevét, hanem Ruth kiváló magatartásának állít emléket. Ruth könyve e fiatal nő anyósa iránt tanúsított már-már természetellenes magatartását dicséri.

Az igazi élet és az egységes család ma is erőteljes érv Isten létezésére és elvei érvényességére vonatkozóan.

NAÓMI ÉLETE ÉS CSALÁDJA

Túl a Ruth iránti elismerésünkön, nem szabad szem elől tévesztenünk Naómit sem. Ruth váratlan döntése, mely szerint anyósával tart, az ő népéhez csatlakozik és az ő Istenét imádja, szoros összefüggésben áll Naómi magatartásával. Nem tudjuk, milyen gyakran beszélt a menyeinek Istenről, arra viszont következtethetnünk, hogy élete ékesszólóan tett bizonyságot Istenről.

Bármennyire lett volna Ruth érzékeny, alázatos és engedelmes, ha Naómi kényeskedő, túlzottan igényes, kibírhatatlan, részrehajló és világias felfogású, Ruthnak elegendő oka lett volna visszatérnie a családjához. Naómi életmódja azonban képes volt olyan erős lelki kapcsolat kialakítására a menyével, hogy Ruth nem dönthetett másként.

A könyv már az első versektől említést tesz Naómiról, aki a férje mellett állt, amikor az elköltözést tervezték Betlehemből, ami azt igazolja, hogy családi életüket egység és békesség jellemezte. Valószínű, hogy Ruthnak lehetősége volt meglátni a különbséget régi családja és házasság révén szerzett új családja között. Naómi családja erőteljes érv volt abban, hogy Isten mellett döntsön.

A MI ÉLETÜNK ÉS CSALÁDUNK

Elérkezett az ideje, hogy feltegyünk magunknak néhány kérdést a családunkra vonatkozóan, mivel sokkal fontosabb, hogy valójában mi történik a családunkban, mint az, hogy az emberek mit tudnak a családunkról.

Férjként megtanultam-e a szeretetet, gyöngédséget, önmegtagadást és az Istentől való függőséget? Feleségként megtanultam-e az engedelmességet, tiszteletet, keresztény jóindulatot és jóságot? Szülőként megtanultuk-e a türelmet, az alázatot és a megbocsátást? Ha mindezekből sikerült valamit elsajátítanunk, azt jelenti, hogy családi életünk Istenről tesz bizonyságot, ha pedig nem tanultunk semmit, akkor itt az ideje kérnünk Istent, hogy segítsen tanulni Tőle.

Az igazi élet és az egységes család ma is erőteljes érv Isten létezésére és elvei érvényességére vonatkozóan. Életünk és küldetésünk szoros kapcsolatban van egymással. Az igazi hitélet jó illata ma is embereket vezet Istenhez. Segítsen az Úr, hogy „mint nappal, ékesen járjunk", és az életünket látva Istenhez térjenek azok is, akik nem ismerik Őt, és a maguk során ők is átéljék ezt a szép tapasztalatot.

Gondolatok az imádsághoz:

1. **Köszönjük meg Istennek a kegyelemidőt, aminek még örülhetünk.**
2. **Adjunk hálát, hogy olyan személyeknek köszönhetően vagyunk most az egyházban, akik az életükkel nyertek meg bennünket Istennek.**
3. **Kérjük az Urat, segítsen meg, hogy életünk és családunk tegyen bizonyságot az isteni igazságról és jóságról.**

Georgel Pîrlitu, a Romániai Unió titkára

Első szombat délelőtt

Lábam előtt mécses a te Igéd

A Biblia, mint a keresztény életvitel alapja

TED WILSON

Egy nagy döntés ideje érkezett el az életemben. Miután elballagtam az egyesült államokbeli Takoma Akadémiáról (Maryland állam), úgy döntöttem, hogy a tanulmányaimat a La Sierra Egyetemen folytatom Kaliforniában, több mint 4100 km-rel (2600 mérföld) messzebb. Miután elindultam életem ezen új és fontos szakaszán, édesapámtól kaptam egy levelet, amelyben egy jegyzetlapon a saját kezével írt idézet állt:

„Minden reggel első dolgotok legyen magatokat Istennek felajánlani. Összes terveteket néki rendeljétek alá, hogy megvalósítsátok vagy feladjátok, ahogy gondviselése akarja. Így adjátok át, ajánljátok fel Istennek napról napra életeteket, hogy az mindinkább átalakuljon és hasonlóvá legyen Krisztus életéhez."[1]

Nemcsak az időt és a törődést értékeltem nagyra, amit édesapám mutatott azáltal, hogy megosztotta ezt velem, de az is nagyon sokat jelentett számomra, hogy ilyen erőteljes lelki útmutatást kaphattam a Prófétaság Lelke írásából. Ettől kezdve szerettem meg Ellen White műveit.

Ezt a kézzel írt idézetet a Bibliámban tartottam évekig, míg az a nagy becsben tartott Bibliám el nem veszett. Megkértem édesapámat néhány éve, hogy írja le nekem újra ugyanezt az idézetet, és a mai napig a Bibliámban őrzöm ezt a második verziót. Nagyon értékes számomra ez az írás, mindig emlékeztet arra, mennyire törődött édesapám azzal, hogy rendben legyen a lelkem. Soha ne érezd szükségtelennek a gyermekeid lelki életére való összpontosítást és az arra fordított időt! A Szentlélek befolyása és hatalma által ennek bőséges jutalma lesz!

ISTEN SZAVÁNAK EREJE

Ahogy odaszenteljük magunkat Istennek, és alárendeljük neki a terveinket mindennap, nagyon fontos, hogy időt szánjunk arra, hogy meghalljuk, amint a Biblián keresztül szól hozzánk. „Az én lábamnak szövétneke a te igéd, és ösvényemnek világossága" (Zsolt 119:105).

A mai világban, amikor nagyon sok emberközpontú filozófiai irányzat versenyez a figyelmünkért, nagyon könnyen sötét útra tévedhetünk. De Isten Igéjének megbízhatósága bizonyított. Megvilágítja az utunkat, és megbízható, isteni útmutatást ad. Biztosítja az alapot a Jézus Krisztussal való kapcsolat kialakításához és fenntartásához, hogy megtanuljuk, mit jelent azt az életet élni, amit nekünk szán. Ez Krisztus élő Igéje – időtlen igazság, ami túllép minden emberi kultúrán, és a menny felé irányít minket.

Amikor Sátán szembeszegült vele, Jézus bátran kijelentette: „Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Istennek szájából származik" (Mt 4:4). A Szentírás minden része fontos. És még ha nem is állítjuk, hogy Isten szóról szóra lediktálta a Bibliát, azt elfogadjuk, hogy teljes egészében az Ő lelke ihlette azt. Péter világossá tette számunkra: „És igen biztos nálunk a prófétai beszéd [is], amelyre jól teszitek, ha figyelmeztek, mint sötét helyen világító szövétnekre, míg nappal virrad, és hajnalcsillag kél fel szívetekben; tudván először azt, hogy az írásban egy prófétai szó sem támad saját magyarázatból. Mert sohasem ember akaratából származott a prófétai szó, hanem a Szentlélektől indíttatva szólottak az Istennek szent emberei" (2Pt 1:19–21).

ALAPVETŐ IGAZSÁG

Miközben a tanítványaiért (és értünk) imádkozott, Krisztus kiemelte az Ige erejét: „Szenteld meg őket a te igazságoddal: a te igéd igazság" (Jn 17:17).

Egy olyan világban, ahol az igazságot viszonylagosnak tekintik az egyénenként megélt tapasztalatokra alapozva, Krisztus bátran hirdeti, hogy az Ő Igéje, a Biblia szilárd, megváltoztathatatlan igazság. Az Ő Szentlelke erejének segítségével ez az igazság munkálkodik a szívünkben, megváltoztat és megszentel minket.

Éppen ezért tekinthető a Biblia alapvető fontosságúnak a keresztény életvezetésben. Meghatározza számunkra, hogy mit jelent Krisztus követőjének lenni (lásd Máté 5). Isteni példaképeket ad nekünk, és megmutatja, hogy „a hűtlenek útja saját romlásukat okozza" (Péld 13:15, RÚF). Időtlen bölcsességet biztosít, „bölcsé tehet téged az üdvösségre" (2Tim 3:15), és mégis, elég egyszerű ahhoz, hogy akár egy gyermek is megértse. A történelmen és a próféciákon keresztül láthatjuk, ahogy Isten a múltban vezette népét, és biztosít minket arról, hogy aminek meg kell lennie, az be is fog teljesedni (Józs 21:45; 2Kor 1:20). A Szentírás lapjait olvasva tanulunk az eredetünkről és a sorsunkról (1Móz 1:1; Jel 21:1, 7; Jel 22:17).

A Szentíráson és az imádságon keresztül megismerhetjük Istent.

A Szentíráson és az imán keresztül ismerhetjük meg Istent. „Ha meg akarjátok ismerni az Üdvözítőt, kutassatok a Szentírásban!", olvashatjuk a *Jézushoz vezető út*ban. „Töltsétek meg a szíveteket Isten igéivel! Ez az élő víz, mely égető szomjúságotokat csillapítja; ez a mennyei élő kenyér."[2]

Ellen White így magyarázza: „A Bibliát nem csupán a tanult emberek részére írták, ellenkezőleg: a népnek szánták. Az üdvösség ismeretéhez szükséges nagy igazságok oly világosak, mint a déli napfény; senki sem veszhet el, kivéve azok, akik Isten világos akarata helyett saját véleményüket követik."[3]

Ezután figyelmeztet: „Ne hallgassunk emberi véleményre a Szentírás tanait illetőleg, hanem kutassunk magunk Isten szavában!"[4]

A BIBLIA ÖNMAGÁT MAGYARÁZZA

Ezt a módszert a biblikus-történelmi (vagy biblikus-nyelvtani) bibliaolvasó megközelítés támogatja, ahogy a világegyház által megszavazott, „A bibliatanulmányozás módszerei" című dokumentum leírásában található. Ez az alaposan kidolgozott

bibliatanulmányozó módszer engedi, hogy a Biblia legyen önmaga magyarázója, nem az egyén vagy a kultúra, amire a bibliatanulmányozás kritikai módszerei bátorítják az olvasókat.

Ezt a módszert Ellen White jobban kifejti *A nagy küzdelem* című könyvében:

„A Bibliát, amikor nem szimbólumokban vagy képekben, hanem világosan beszél, szó szerint kell érteni… Ha az emberek szó szerint vennék a Bibliát, ha nem volnának hamis tanítók, akik félrevezetik és elbizonytalanítják őket, olyan munkát lehetne végezni, ami megörvendezteti az angyalokat, és Krisztus nyájába tévelygők ezrei jönnének."[5]

Évszázadokon át hűséges férfiak és nők jelentős kockázatot vállaltak amiatt, mert elfogadták a Biblia szó szerinti értelmezését. Néhányan az életüket is feláldozták a Szentírás iránt tanúsított hűségükért. Maga a könyv készen elérhető. Minden évben több mint 100 millió Bibliát nyomtatnak, a YouVersion nevű letölthető Bibliaalkalmazás pedig már több mint 100 millió leöltéssel rendelkezik.[6] Ehhez hozzáadódik a többi online elérhető verzió is.

HINNI ISTEN SZAVÁBAN

Természetesen sok ember gondolja úgy, hogy fontos Bibliával *rendelkezni*, de vajon hányan gondolják, hogy fontos *olvasni*, *elmélkedni* rajta, és *követni* az útmutatását?

A béreai zsidók mindenképpen így vélekedtek. „Ezek pedig nemesebb lelkűek valának a Thessalonikabelieknél, úgymint kik bevevék az igét teljes készséggel, naponként tudakozva az írásokat, ha úgy vannak-é ezek" (ApCsel 17:11).

Mi is tehetünk így. A napi szintű bibliaolvasás imádkozással párosítva lelki élményeink alapja. Ha nem ápolunk kapcsolatot a mennyel, nem növekedhetünk lélekben (lásd: 2Pt 3:18). De milyen kiváltság, hogy abban a tudatban érhetjük el Istent mindennap, hogy tudjuk: vágyik a velünk való közösségre!

Próbálok minden egyes napot azzal kezdeni, hogy térdre borulok, amikor felkelek az ágyból. Isten kezébe helyezem magam, és bölcsességet, valamint a Szentlélek jelenlétét kérem az életembe. Az Úr sosem hibázik a rólunk való gondoskodásban. Ezenkívül igyekszem módszeresen olvasni a Bibliából a „Higgyetek az Ő prófétáinak!"[7] olvasási tervet követve, tanulmányozom a Biblia egyéb szakaszait is, majd a Prófétaság Lelkének írásaiból olvasok. Igen hasznosnak találtam még a felnőtt szombatiskolai tanulmányokat és egyéb forrásokat is olvasni, amelyek erősítik az Úrral való kapcsolatomat.

Mindig imádkozom, mielőtt Isten Igéjéből olvasnék, hiszen a Bibliát tanulmányozni sohasem lenne szabad imádkozás, a Szentlélek vezetésének kérése nélkül. Nagyon hálás vagyok az „írott Igéért", ami az „élő Ige" – Jézus Krisztus – írásos megtestesítője.

Hetednapi adventistaként soha ne engedd senkinek, hogy eltántorítson az Isten által ihletett, írott Ige napi tanulmányozásától. Szívd magadba a Szentírás mély igazságait és az útmutatást, amit a Prófétaság Lelkében találsz! Lelki életed várakozásaidat felülmúlva fog gazdagodni. Ahogy Istennel közösségre lépünk, Ő át fog minket formálni, amint Énókkal is tette, ha úgy döntünk, hogy mindennap vele járunk.

„Tevékeny, munkás élete közepette Énókh állandóan közösségben volt Istennel. Minél nagyobb és sürgetőbb volt a munkája, annál kitartóbban és buzgóbban imádkozott. […] Egy időre magányba vonult, mert éhezett és szomjúhozott arra a tudományra, amelyet csak Isten adhat. Az Istennel bensőségesen társalgó Énókh egyre jobban tükrözte Isten képmását."[8]

„Nekünk is Istennel kell járnunk. Amikor ezt tesszük, arcunkat Isten jelenlétének fénye fogja beragyogni […] az Ő hatalmáról fogunk beszélni, mondván: Dicsérjük Istent! Jó az Úr, és áldás az Úr szava. […] Az idők legvégén is azokat ragadja el az Úr, akik a földön most Istennel járnak."[9]

Milyen csodálatos kiváltságban van részünk, hogy mindennap közösségben lehetünk Istennel olyan eszközök segítségével, amelyeket Ő adott nekünk! És micsoda öröm tudni, hogy egy nap eljön, hogy hazavigyen minket!

Gondolatok az imádsághoz:

1. **Hogyan tudnánk a személyes bibliatanulmányozást vonzóbbá tenni? Találj öt kreatív módszert, amit Isten Igéjének tanulmányozásához használhatsz!**
2. **Hogyan birkózhatunk meg a Szentírás bonyolultabb részeivel? Jézus milyen megközelítést alkalmazna?**
3. **Hogyan adhatjuk át az Isten Igéjével való kapcsolódás fontosságát az adventisták következő generációjának?**

1. Ellen G. White: *Jézushoz vezető út*. Budapest, 2013, Advent Kiadó, 52. o.
2. Ellen G. White: *Jézushoz vezető út*. 2013, Advent Kiadó, 65. o.
3. Ellen G. White: *Jézushoz vezető út*. 2013, Advent Kiadó, 66. o.
4. Ellen G. White: *Jézushoz vezető út*. 2013, Advent Kiadó, 66. o.
5. Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 1985, H. N. Adventista Egyház, 533. o.
6. „29 Good Bible Sales Statistics", Brandon-Gaille Small Business & Marketing Advice, https://brandongaille.com/27-good-bible-sales-statistics/.
7. www.believehisprophets.org. magyarul: http://higgyetekazoprofetainak.blogspot.com/
8. Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták*. Budapest, 1983, Advent Kiadó, 59. o.
9. Ellen G. White: *Sons and Daughters of God*. Washington, D.C., 1955, Review and Herald Pub. Assn., 20. o.

Ted. N. C. Wilson, a világszéles Hetednapi Adventista Egyház elnöke

Első szombat délután

Amikor az akácfa ragyogni fog

A frigyláda-szív

EMIL JIGĂU

Vallási életünk szorosan kapcsolódik az imádat helyéhez, hisz az a mennyel való találkozás, a testvéri közösség helye, amelynek mélységes lelki jelentősége van.

Az ókorban is hasonlóképpen álltak a dolgok. A Templom nem csak egy zsidó kuriózum volt, hanem a megváltás pedagógiáját is jelképező építmény. Közvetlenül a mennyből kapott terv szerint kellett elkészíteni: „A hajlékot pedig azon a módon állítsd fel, amint néked a hegyen mutattatott" (2Móz 26:30).

Az ótestamentumi Szentély legfontosabb tárgya a frigyláda volt, amivel az Újtestamentumban egy új, élő szövetség formájában találkozhatunk: „Ez az a szövetség, melyet kötök velük ama napok után, mondja az Úr: Adom az én törvényemet az ő szíveikbe, és az ő elméjükbe írom be azokat" (Zsid 10:16). Ebben rejlik vallásos, *„keresztény életünk"* lényege (Ted Wilson). Szívünk Isten szent lakhelye, a magasságos Isten frigyládája, Isten háza, égő szeretetének és erényeinek forrása. Az Ótestamentumban a frigyláda Isten jelenlétét jelképezte népe között, az Újtestamentumban viszont a frigyláda egy élő, konkrét személy. Isten elhatározta, hogy egy személyben, egy szívben fog lakozni. Mint tudjuk, a frigyládában őrizték a mózesi törvény két kőtábláját, mely Isten azon akaratát fejezte ki, hogy megőrzi a szövetséget népével, és rámutat az isteni szövetség iránti hűség feltételeire.

Zsidók 10:16 verse szerint a szív az, amely befogadja Jézust, az élő Igét, Isten teljes akaratát és igazságát, és ezáltal lesz az ember és az Isten közötti szövetség frigyládájává, ami Jézus Krisztus áldozata által válik lehetségessé.

FRIGYLÁDA-SZÍV

Hogyan valósulhat meg ez a mennyei csoda? Figyeljük meg 2Mózes 25: 10–22 verseit. Minden apró részlet lelki töltettel rendelkezik. A látható dolgok rendeltetése a transzcendentális elemek kifejezése. Ezért létfontosságú a terv tiszteletben tartása és a jelképek megértése. A hit emberei mindig is igyekeztek meglátni az anyagon túli dolgokat, hiszen ha önmagában csak az anyag a cél, az már bálványimádást jelent. Ábel az áldozati bárányban a világ Megváltóját fedezi fel, Ábrahám repes az örömtől, látva az Úr napját, Mózes pedig az Egyiptom nyújtotta előnyökön túl az örök előnyöket is látja.

„Csináljanak egy ládát." Egyedi darabról van szó, mely nem emberi elme szüleménye. Az üdvösséget az egyedi Üdvözítő által nyerjük fentről. Az igazság egyedi, semmit sem változtathatunk azon. Luther mondotta: *„Ne nyúljanak az Igéhez!"*

Milyennek képzeljük el a frigyládát? Szuper-számítógépnek? Nem, egy egyszerű ládáról van szó. Minden, amit Isten teremtett, egyszerű, természetes, viszont mélységes jelentőséggel bír. A szerény és törékeny ibolya jelenlétéről természetes és átható illata árulkodik. Az igazságról csak egyszerűséggel beszélhetünk ékesszólóan.

Az egyediség arra is utal, hogy emberi lényekként egyediek vagyunk, akikben Isten gyöngéden, fokozatosan, nagy türelemmel munkálkodik személyiségünknek megfelelően, hogy átalakíthasson országa állampolgáraivá.

„Sittim fából" (akácfából). Furcsa választás. Engedetlen faanyag, a puszta

A mennyei közösségre Krisztus igazságának felöltözése tesz méltókká bennünket.

„lakója", görcsös, nehezen feldolgozható, alig készíthető a törzséből ép szál deszkadarab. Tökéletes jelképe a testi embernek, aki földből született, méltatlan, és folyamatosan önmagával harcol (Róm 7:18–24). A galileai Asztalos mindannyiunk fölé hajol, hogy elvégezze az átalakítás hatalmas munkáját.

„Borítsd meg azt tiszta arannyal." A lemezborítás nehéz művelet. A fa és az arany az egymástól különböző két természetet jelképezi: az emberit és a mennyeit (Jel 3:18). Amikor ránézel az arannyal bevont fára, csak az aranyat látod, a deszka rejtve marad. „Megváltónk elénk jön, átölel bennünket, igazságának fehér ruháját adja ránk, és így vezet bennünket az Atyához. Istennél értünk könyörög: »Kérlek, ne erre a tévelygő gyermekre tekints, hanem énrám!«" (Ellen G. White, *Gondolatok a Hegyibeszédről,* 8. o.).

„Belül is, kívül is megborítsd azt." Ez a nehéz folyamat belül kezdődik el és kifelé irányul, amit a Biblia az újjászületés tapasztalatának nevez. A ragyogás is belülről árad kifelé. Csak az újjászületett szív képes a szentség cselekedeteivel teljes életre. A fa a borítás után nyer új értéket. A mennyei közösségre Krisztus igazságának felöltözése tesz méltókká bennünket. „Használjuk fel azon kegyelmi eszközöket, melyeket Isten előrelátásából rendelt részünkre, hogy átalakuljunk az Ő képmására, visszahelyeztessünk a szolgáló angyalok társaságába, teljes összhangba és közösségbe az Atyával és a Fiúval" (Ellen G. White, *Jézushoz vezető út,* 22. o.).

„És a bizonyságot tedd a ládába." Minden vallásnak megvannak az imádott tárgyai. Itt azonban nem a tárgy a legfőbb érték, hanem a tartalom – a Bizonyság.

A Bizonyság (avagy a Tízparancsolat) Isten ajándéka, mely vallást tesz arról, hogy milyenek a menny lakói, és milyenekké kell válnunk nekünk is. „Imaheti témánk: *Érd el a világot! – Hűséges keresztény életmód.* Milyen kapcsolat van a keresztény élet és a Krisztusért végzett munka között? Nagyon szoros, mivel életmódunk árulja el, milyen keresztények vagyunk, milyen értékeink és prioritásaink vannak, mivel töltjük az időt, és hogyan használjuk fel erőforrásainkat? Milyen életet élünk?" (Ted Wilson).

Csak az aranyba öltözöttek élete tartalmazza az erkölcsi törvényt. A lázadó, testi fát előbb aranyba kell öltöztetni, hogy tartalmazhassa és kifejezhesse a törvény előírásait.

„Csinálj fedelet is." A fedélnek védelmező szerepe van. Miért van szükség védelemre? A fedetlenül hagyott frigyláda veszélyezteti a világ összes akácfáját, a kárhozatra ítélt világot. Tehát védelemre van szükség. Az akácfa sorsa a törvény előtt ítélet, enyészet. Kit érint a törvény? Jézus magára vette a törvény ítéletét (Ésa 53). Ezért kell bevonni arannyal, és ezért van szükség a fedélre is. Ha nem lenne az engesztelés fedele, mi történne ezzel a világgal?

„Csinálj fedelet is tiszta aranyból." A fedél nem arannyal bevont fából készült, hanem tiszta aranyból. A kegyelem Krisztusé. A mennyei kegyelemben nincs semmi, ami emberi eredetű!

Itt a kegyelem és a törvény közti, jól meghatározott viszonnyal találkozunk. A kettő kölcsönösen erősíti egymást. A törvény elítél, de ezzel egy időben keresi a kegyelmet, a kegyelem pedig eleget tesz a törvénynek. A király elítél vagy felment, de sosem változtatja meg a törvényt.

„Csinálj két kérubot is aranyból… a fedélnek két végére." Ez az a hely, ahonnan a kegyelem is és a törvény is látható. A tekintet ráláthat Isten jellemének két alapvető tulajdonságára: igazságosságára és szeretetére.

„Ott jelenek meg néked." Isten a kegyelem szintjéről beszél hozzánk. Ó, micsoda szeretet! Itt kapjuk meg vagy a szabadulást, vagy az ítéletet. Az igazság minden esetben a legfelsőbb fórumnál keresendő. Addig nem nyugszunk, míg nem jutunk el ide. Azonban, ha már ide jutottunk, akkor vagy elfogadjuk a megváltást, vagy elutasítjuk azt.

AMIKOR AZ AKÁCFA KÍVÜL IS, BELÜL IS RAGYOGNI FOG

Belső és külső küzdelmekkel szembesülünk. A történelem végéhez közeledve ezek a csaták egyre hevesebbek lesznek. Honnan fogunk erőt nyerni az előre haladáshoz? Hogyan fogjuk tudni teljesíteni a parancsot – *„Menjetek el széles e világra!"*? Hová rejtőzzünk az ellenség dühe elől? Az aranyba (a feddhetetlenségbe), a fedél (az engesztelés) alá, míg véget ér a harc. Az arannyal bevont és az engesztelés fedele alá rejtőzött embernek biztosított az üdvösség. Íme a hit harca és a győzelem csúcspontja: amikor az akácfa kívül is, belül is ragyogni fog!

Gondolatok az imádsághoz:

1. **Miért fontos, hogy az élet megváltozása belülről kifelé történjen?**
2. **Képes vagy azonosítani szívedben a kegyelem eredményezte változásokat?**
3. **Milyen jelentősége van számodra a következő kijelentésnek: „Öltözzétek fel az Úr Jézus Krisztust" (Róm 13:14)?**

Emil Jigău, a Romániai Unió kincstárnoka

Vasárnap

A menny értékei és a keresztény élet

AUDREY ANDERSSON

A hetednapi adventisták a világ legtöbb országában jelen vannak. Jelenések könyve 14:12 verse elmondja nekünk, miért. Ez az apokaliptikus részlet két jelentős értéket és igazságot ír le, amik a keresztény hit mércéi. Megőrzik a hitet Jézusban, az emberiség egyetlen Megváltójában, és engedelmeskednek Isten parancsolatainak. Ezek az örök értékek békét, örömöt és boldogságot teremtenek az emberi életben.

ELHÍVÁS A HŰSÉGRE

A Jézushoz, mint Úrhoz való hűség kritikus a bizonyságtételünk megbízhatósága szempontjából. A hűtlen élet teljes lelki bukást jelent.

Ellen White megfigyelte: „Megtagadjuk Jézust Krisztust, aki elvette a világ bűneit, ha az igazság elfogadása után nem mutatjuk ki a világ felé az igazság megszentelő erejét a saját jellemünkön keresztül. Ha nem vagyunk jobb férfiak és nők, ha nem vagyunk jószívűbbek, könyörületesebbek, udvariasabbak, gyengédséggel és szeretettel teljesebbek, ha nem nyilvánítjuk ki mások felé a szeretetet, ami Jézust a világra vezette kegyelmi küldetésében, akkor nem vagyunk Jézus Krisztus hatalmának bizonyságtevői a világ előtt.” [1]

EGY KEDVES PÉLDA

Nem oszthatjuk meg meggyőzően Jézus szeretetét másokkal addig, míg mi magunk meg nem tapasztaltuk azt. Nem oszthatunk meg valamit, amivel nem rendelkezünk. A világ tele van szeretetet és elfogadást kereső emberekkel, akik békére és boldogságra vágynak. Gyorsan észreveszik, ha nem vagyunk hitelesek, az őszinteség viszont sok szívet megnyer.

Tom keresztény szülők gyermeke volt. 15 évesen keresztelkedett meg a barátaival együtt. Mindenki ezt várta el tőle. Azonban nem tért meg igazán. Összeházasodott egy gyönyörű keresztény nővel, de ez nem tartotta vissza attól, hogy azokhoz csatlakozzon, akik a széles úton járnak, ami a pusztulás felé vezet. Évekkel később a felesége meghívott egy lelkészt, hogy tartson bibliaórát a házukban. Tom nem érdeklődött, de nem is ellenkezett, mert ő és a lelkész barátok voltak.

Tom titokban a szomszédos szobából hallgatta a bibliaórákat. Néhány hét elteltével csatlakozott a csoporthoz, feltűnés nélkül, az ajtóhoz közel ült le. Tanúja volt annak, milyen változások következnek be a felesége és

A hivatásnak is csak akkor van meggyőző ereje, ha a való életben is megélik.

a többi csoporttag életében. Tomnak tetszett az őszinteség, ahogyan bevallották hibáikat, és változtattak az életükön. Egyik este sírni kezdett. Nem átlagos könnyeket hullatott, hanem az öröm és megbánás könnyeit. Bevallotta: „Sosem értettem az adventi üzenetet. De ahogy ezeket az órákat hallgattam, új fényben láttam meg Jézust. Isten adott nekem egy második esélyt! Most már másképpen látom a dolgokat!"

Újra megkeresztelkedett, mert egy olyan megnyerő szeretetet fedezett fel, ami őszinte és ragályos volt.

GYÓGYÍTÓ ENGEDELMESSÉG

Az engedelmesség sokat vitatott és félreértett igazság. Az Isten parancsolatainak való engedelmesség végső soron az emberiség gyógyulásához vezet, és mindig az egyén előnyére szolgál, aki gyakorolja azt. Valódi kifejeződése Jézus iránt érzett szeretetünknek. János ezt írta: „Mert az az Isten szeretete, hogy megtartjuk az Ő parancsolatait; az Ő parancsolatai pedig nem nehezek" (1Jn 5:3).

Egy fiatal, 18 éves lány elköltözött otthonról, hogy egyetemre menjen. Az első héten rájött, hogy az egyik órája péntek este van, naplemente után. Megkereste az óraadót, és elmagyarázta neki, hogy hetednapi adventistaként megtartja a szombatot, mint hetedik napot, és nem fog tudni részt venni a péntek esti órákon. Az oktató kifejezte csalódottságát, de nem volt hajlandó módosítani az időponton. Ahelyett, hogy elbizonytalanodott volna a bonyolult helyzet miatt, a fiatal lány Isten elé vitte problémáját.

Egy héttel később az oktató tájékoztatta az osztályt, hogy áthelyezte az óra időpontját péntek reggelre. A lány nem tudott róla, de a tanár kapcsolatba lépett az egyház vezetőségével, és megkérdezte: „Tényleg igaz, hogy a hetednapi adventisták a szombatot péntek napnyugtától szombat naplementéig számítják?" Amikor megtudta, hogy ez így igaz, módosította az órája időpontját.

Az eredmény többszörös áldás volt. Megerősítette a fiatal nőt a hitében; hatással volt az oktatójára, aki ezáltal megismerkedett az adventista hittel és életvitellel; a lány pedig végső soron kivívta tanára tiszteletét.

AMIKOR LEHETŐSÉGEKET TEREMTÜNK AZ ÁLDÁSOKNAK

Isten országa értékeinek és igazságainak nincs hatalmuk arra, hogy áldásokban részesítsék azokat, akik ismerik őket, és hatással legyenek azokra, akik nem tudnak róluk, amennyiben az egyház tagjai nem élik meg azokat örömteli módon, és az áldások nem mutatkoznak meg a viselkedésükben. A hivatásnak is csak akkor van meggyőző ereje, ha a való életben is megélik. Amikor azt tesszük, ami helyes, őszinte és igaz, és kiállunk Isten országának bibliai értékeiért, lehetőséget teremtünk Istennek nem csupán arra, hogy értünk tevékenykedjen, de arra is, hogy más embereket is megérintsen.

Fontoljuk meg a zsoltáros kérdését: „Uram, kicsoda tartózkodhat sátorodban, kicsoda lakozhat szent hegyeden?" (Zsolt 15:1). A válasz világos: „Aki tökéletességben jár, igazságot cselekszik, és igazat szól az ő szívében. Nem rágalmaz nyelvével; nem tesz rosszat felebarátjának, és nem szerez gyalázatot rokonainak. A megbélyegzett utálatos az ő szemeiben, de az Urat félőket tiszteli (Zsolt 15:2–4).

Világunk megtört és zavaros. Ez igaz minden helyre, ahol hetednapi adventisták élnek. Ahhoz, hogy a hitünket meg tudjuk élni nyilvánosan, először fel kell készülnünk, és fejlesztenünk kell azt magányunkban. Isten próbára tette Jeremiást, hogy „járja Jeruzsálem utcáit", és keressen egy embert, aki törvénye szerint él, és igazságra törekszik (Jer 5:1). Isten ma is ilyen embereket keres: olyanokat, akik őszintén kezelik az üzeneteket, amiket Isten írott Igéjében találnak, akik megélik az igazságot, hisznek Jézusban, és az Ő parancsolatai szerint járnak.

Mindannyian pozitívan válaszolhatunk a hívására: „Drága Uram, én leszek az a hűséges ember! Segíts nekem, hogy azzá válhassak, akinek igaz kereszténynek lennem kellene!" Válaszunk lehetőséget teremt Istennek, hogy megáldjon minket és azokat, akiket megérintünk. Ez a mi örömünk hetednapi adventistákként.

Gondolatok az imádsághoz:

1. **Hogyan élhetjük az életünket oly módon, hogy az a hitünket tükrözze?**
2. **Mit kell megváltoztatnunk az életünkben, hogy a bizonyságtételünk hiteles legyen mások számára?**
3. **Csakis a Szentlélek munkája képes megjavítani az életünket. Miként találhatjuk meg a bátorságot, hogy szabadságot adjunk neki, hogy pontosan ezt tegye? Mi gátolhat abban, hogy válaszoljunk neki?**

1. Ellen G. White: *That I May Know Him* [Hogy megismerjem őt]. Washington, D.C., 1964, Review and Herald Pub. Assn., 306. o.

Audrey Andersson, a Hetednapi Adventista Egyház Transzeurópai Divíziójának titkára

Hétfő

A szent élet tanulása

A keresztény életstílus és a Lélek gyümölcse

ALAIN CORALIE

Van olyan, hogy „Adventista Bankrablók Egyesülete"? Mondhatnánk, hogy ez a kérdés nevetséges, ugyanis bizonyos életformák nem összeegyeztethetőek az adventizmussal. Hogyan élhetjük meg tehát a hitünket? Ez a kérdés bibliai választ kíván, mégis sok a tévedés.

HA ROSSZUL FOGJUK FEL: KÉT SZEMBETŰNŐ TÉVEDÉS

Vannak, akik számára a jellegzetes keresztény életstílus mit sem számít, ugyanis nem hajlandók meglátni az összefüggést a hit és az életvitel, a tantétel és a viselkedés között. Aztán vannak azok, akik csak a szabályokra és megkötésekre összpontosítanak, és Krisztust vallásos élményeiken kívülre helyezik.

Pál apostol hasonló helyzettel találta magát szemben Galáciában. Néhány keresztény úgy gondolta, hogy a Krisztusban való szabadság mentesít az etikus élet alól (Gal 5:13–6:10). Voltak olyanok is, akik azt hitték, hogy Isten kedvében tudnak járni, ha követik az idejétmúlt ószövetségi előírásokat, beleértve a körülmetélést is (Gal 1:1–5:12).

Pál mindkét oldalt próbára tette. Azoknak, akik úgy gondolták, hogy a cselekedetek nem fontosak, az apostol azt hangsúlyozta, hogy Isten a cselekedetek alapján ítéli meg népét (Gal 6:7–8). Azoknak pedig, akik úgy hitték, hogy cselekedeteikkel kiérdemelhetik Isten kegyét, Pál azt emelte ki, hogy „az ember nem igazul meg a törvény cselekedeteiből, hanem a Jézus Krisztusban való hit által" (Gal 2:16). Az apostol azt állítja, hogy ha a keresztény életvitel nem az evangéliumban gyökerezik, legjobb esetben olcsó kegyelem, legrosszabb esetben pedig tökéletességre való igény (perfekcionizmus) válik belőle.

A keresztény élet kulcsa Pál tanításai alapján a Krisztusban való radikális elköteleződésben rejlik a Szentlélek mélyreható jelenléte és hatalma által. Gal 5:22–23-ban a „Lélek gyümölcse" kifejezést használja, amivel azokra az erényekre vagy jellemvonásokra utal, amiket a Szentlélek segít elő. Pál kilenc erényt sorol fel, amik a „Lélek gyümölcsét" alkotják. Ezek a következők: „szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség" (Gal 5:22–23)[1]. Mindezek az erények Krisztus jellemét mutatják be, melyeknek bennünk is – mint követőiben – meg kell mutatkozniuk.

Ahogyan a kifejezés sejteti, a Lélek gyümölcse nem ember alkotta termék, hanem Isten ajándéka. Ahogy az almafák nem teremhetnek banánt, és a disznók nem tudnak repülni, a bűnös embereknek sem lehetséges maguktól isteni erényeket szerezni. Csak Isten képes arra, hogy létrehozza és kifejezésre juttassa jellemét bennünk. Ebből következik a kérdés: a keresztény életvitel bibliai képét mutatjuk-e életünkben? Az igazság az, hogy nem tudjuk Krisztust anélkül magasztalni a családunkban, gyülekezeteinkben, közösségeinkben, hogy olyan vonások, mint a „szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, és mértékletesség" szerves

A Lélek gyümölcse nem ember alkotta termék, hanem Isten ajándéka.

részévé ne válnának keresztény jellemünknek és életvitelünknek.

HA HELYESEN FOGJUK FEL: HÁROM LÉTFONTOSSÁGÚ IGAZSÁG

Ezek után pedig felvetődhet a kérdés: Hogyan teremhet meg a Lélek gyümölcse a szívünkben, és nyilvánulhat meg a mindennapi életünkben? Gal 5:24–25-ben Pál három – egymással összefüggő – módot mutat be, ahogyan a keresztény életvitelünket gyümölcsöző tanítványokként érvényesíthetjük.

Először is úgy érvényesíthetjük igaz keresztény életvitelünket gyümölcsöző tanítványokként, hogy rendszeresen emlékeztetjük magunkat arra, hogy „mi pedig Krisztus Jézuséi vagyunk" (Gal 5:24). Ahhoz, hogy gyümölcsöt hozhassunk, naponta kapcsolatot kell teremtenünk Krisztussal (lásd Jn 15:5). Valójában kereszténynek lenni többet jelent, mint hinni bizonyos hitelvekben és betartani egyes szabályokat; a szív radikális átalakulását jelenti, ami az Istennek való, hit általi engedelmességhez vezet.

Vegyük észre, hogy Pál a szeretetet helyezi az erények felsorolásának élére, mert ez a legfőbb erény, amit a hiteles keresztény életstílus döntő bizonyítékának tekint. Máshol így inti a galáciabelieket: „Szeretettel szolgáljatok egymásnak" (Gal 5:13). A lényeg a következő: hétköznapi életünk képes erőteljesen hirdetni az evangéliumot. Ellen White így fogalmazza ezt meg: „Minden ékesszólásnál ékesebben beszél az igaz, őszinte keresztény csendes, következetes, tiszta élete. Az ember nagyobb befolyást áraszt a lényével, mint azzal, amit mond… Az evangélium ügye mellett a legnagyobb érv egy szerető és szeretetre méltó keresztény".[2] A valódi keresztény élete Krisztus-központú.

Másodszor, akkor érvényesíthetjük igaz keresztény életvitelünket gyümölcsöző tanítványokként, amikor „megfeszítjük bűnös természetünket annak szenvedélyeivel és kívánságaival együtt" (24. vers). Keresztényként nem merülhetünk el a test cselekedeteiben (19–21. vers), és állíthatjuk, hogy méltók vagyunk a mennyre. Meg kell halnunk az énünknek. Dietrich Bonhoeffer ezt írta erről: „Amikor Isten elhív egy embert, akkor tulajdonképpen ajánlatot tesz neki, hogy jöjjön, és haljon meg". Hívőként felelősséget vállalunk azért, hogy kiirtsuk az összes gyomnövényt, ami fenyegetést jelent lelki életünkre, hogy a Lélek gyümölcse virágozhasson. Gyakorlati értelemben ez azt jelenti, hogy bármilyen szokást, gyakorlatot vagy kicsapongást, ami a régi énközpontú és élvezetet kereső életet táplálja, ki kell végeznünk. Az igazi keresztény életvitel önmegtartóztató.

Harmadszor pedig, akkor érvényesíthetjük igaz keresztény életvitelünket gyümölcsöző tanítványokként, amikor „a Lélek szerint is járunk" (Gal 5:25). A Lélek szerint járni azt jelenti, hogy a Szentlélek irányít minket életünk minden területén, a legbensőbb gondolatoktól és érzésektől kezdve a mindennapos kapcsolatokon át egészen addig, hogy hogyan viszonyulunk másokhoz. Ebbe beletartozik, hogy az Ige, ima, dicsőítés, közösség és szolgálat formálnak minket, és ezek szolgálnak erőforrásul. Fontos emlékezni arra, hogy az a keresztény élet, amit nem a Szentlélek vezérel, csúfos bukásra van ítélve. Miközben tartjuk a lépést a Szentlélekkel, meg kell hoznunk a tudatos döntést, hogy kiéheztetjük az óemberünket, és kimüveljük a Lélek gyümölcsét.

Isten hatalma által azt fogjuk tenni, ami helyes. Életünk értékei nem a népszerű szokásokat fogják tükrözni, nem azokhoz fognak igazodni. Amikor a Szentlélek meggyőz minket helytelen döntéseinkről (a beszédünkben, énekünkben, szórakozásunkban stb.), alázatosan megbocsátást fogunk keresni. Ezzel ellentétben, amikor fejlődést tapasztalunk, tartózkodunk attól, hogy ítélkezve, kritikával viszonyuljunk azokhoz a zarándoktársainkhoz, akik nehézségeket tapasztalnak az Istennel való kapcsolatukban. Egy valódi keresztény életvitele a Szentlélektől vezérelt.

ÖSSZEFOGLALVA: EGY IRÁNYELV

A Lélek gyümölcse, ha mindennap a gyakorlatban használjuk, beemeli Krisztust a gondolatainkba, érzéseinkbe és viselkedésünkbe. Csak a Krisztussal való, élő kapcsolat képes arra, hogy a létezés olyan módját alakítsa ki, ami Istent dicséri, és embereket vonz közelebb hozzá. Mindent összevetve, a következők alkotják az igaz keresztény életstílust: gyümölcsöző tanítványnak lenni, aki jellemében és viselkedésében Krisztust tükrözi. Legyen nekünk is ilyen élményben részünk!

Gondolatok az imádsághoz:

1. **Miért fontos megteremni a Lélek gyümölcsét?**
2. **Eszedbe jutnak olyan konkrét életmódbeli változtatások, amikre a Szentlélek ösztönöz, hogy valósítsd meg őket?**
3. **Milyen lenne az életed, ha a Szentléleknek teljes körű hatalmat adnál az életedben?**

1. Károli fordítás.
2. Ellen G. White: *A nagy Orvos lábnyomán*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 339. o.

Alain Coralie, a Hetednapi Adventista Egyház Kelet-közép-afrikai Divíziójának titkára

Kedd

A teljes élet öröme

Isten egészségügyi elvei szerint élni

TORBEN BERGLAND

Egy jobb világra, egy jobb életre lettünk teremtve. Amikor Isten megalkotta ezt a világot, és az emberiséget mindennek a közepébe helyezte, „látta, hogy minden, amit teremtett, ímé, igen jó" (1Móz 1:31). Isten úgy tervezte a világot, és benne az életet, hogy tökéletesen jó legyen. Olyan életre lettünk teremtve, amelynek minden tevékenységében, gondolatában és érzésében Isten jóságát tükrözzük, hirdetjük, ünnepeljük és élvezzük. Ez volt, és a mai napig is ez Isten szándéka és vágya az életünkre nézve ebben a világban.

De valami elromlott.

A BŰNBEESÉS

Az Édenkertben Ádám és Éva úgy döntött, eltérnek attól az élettől, amelyet Isten tervezett nekik. Tetteik saját létezésüket és a teremtés többi résztvevőjét is elképzelhetetlen fájdalomba és szenvedésbe taszították. Ha hallgattak volna Istenre, és hűségesek lettek volna hozzá, az összes gonoszság, ami ezt követte, elkerülhető lett volna. De ők magukban hittek Isten helyett, és az ördögre hallgattak. Azóta az emberiség története nem szól másról, mint az Isten tervével szembeni hűtlenségről, a vele szembeni bizalmatlanságról, fájdalomról, szenvedésről és halálról.

A MEGVÁLTÁS

Isten azonban nem hagyott minket magunkra, hanem folyamatosan próbál elérni minden embert a világon. Szándéka és vágya, hogy a jóság uralkodjon ebben a világban, a mai napig változatlan, de a gonosznak az a küldetése, hogy megtámadjon mindent, ami az Istené – mindent, amit teremtett, mindent, ami jó, mindent, ami élet. E nagy küzdelem közepette élünk Krisztus és Sátán, a jó és a gonosz, az élet és a halál között. Krisztus arra törekszik, hogy megmentsen, míg az ördög arra, hogy pusztítson. Mindannyian voltunk már áldozatai a gonosz támadásainak. Mindannyian tévelyegtünk már és jártuk a magunk útját (Ésa 53:6). De a gonosz bárhova megy, hogy romboljon, Isten már ott van, hogy megkeressen és megtartson (Lk 19:10). Isten nem hagyott magunkra sem minket, sem a világot.

„Én azért jöttem, hogy életük legyen és bővelkedjenek" (Jn 10:10)[1], mondta Jézus. Küldetése az volt, és ma is az, hogy szembeszálljon és legyőzze az ördög gonoszságát, aki „csak azért jön, hogy lopjon, öljön és pusztítson" (10. vers). Krisztus küldetése ezen a földön az élet, sőt a bővelkedő élet megteremtése. A gonosz célja a halál. Nincs élet a gonoszságban. A gonoszságban csak halál van.

Csak Isten, aki létrehozta az életet, tudja előírni, hogy mi a jó.

Az élet csakis Krisztusban rejlik. Élet csak abban lehet, ami jó. Az élet – a bővelkedő élet – egyedül úgy érhető el, ha hűségesek vagyunk Isten tervéhez, amit a világnak szánt, és az általa eltervezett élethez.

Az ördög a kezdetek óta „hazug és hazugság atyja" (Jn 8:44). Mesteri ravaszságával meggyőzte a nőket és férfiakat, hogy amit ő kínál, az jobb, kívánatosabb, izgalmasabb, kielégítőbb. Jónak tünteti fel azt, ami rossz, bűnös és gonosz. Úgy téveszt meg minket, hogy elhiteti: amit ő ajánl, az szabaddá tesz minket, és hozzáad az életünkhöz, míg amit Isten ad, az korlátoz, és elvesz az életünkből.

De ez hazugság. Igaz, valódi élet csak abban rejlik, amit Isten alkotott és megáldott. Csak az elégíti ki valódi szükségleteinket és legmélyebb vágyainkat, amit Isten ad.

„Nem vonja meg a jót azoktól, akik ártatlanul élnek" (Zsolt 84:12). Isten az egyetlen, aki életet adhat, megtarthat és gyógyíthat. Egyedül Ő, aki létrehozta az életet, tudja előírni, hogy mi a jó. A Biblia az Ő kinyilatkoztatása az emberiség számára arra vonatkozóan, hogy mi a jó. Az elveket – amikre a Szentlélek vezet rá, hogy azok alapján éljünk, amikor imádságos lélekkel olvassuk és elmélkedünk a Szentíráson – Isten pontosan azért írja elő neked és nekem, hogy a legjobb életet élhessük, ami ezen a földön lehetséges. A teremtés történetétől az „új ég és új föld" (Jel 21:1) ígéretéig, Mózes első könyvétől a Jelenésekig „megjelentette néked, ó ember, mi légyen a jó…!" (Mik 6:8). Semmi jót nem tartott vissza tőlünk.

Miközben a jó és gonosz közt tomboló konfliktus közepette élünk, és visszaemlékezünk az Édenre, valamint vágyódunk a mennybe, nap mint nap gyógyulásra és megújulásra van szükségünk. Isten előírta, hogyan kellene élnünk, Ellen White pedig *A nagy Orvos lábnyomán* című könyvében ennek az életvitelnek az alapelveit fejtegeti. Ezt írja: „Tiszta levegő, napfény, mértékletesség, pihenés, testedzés, megfelelő táplálkozás, a víz használata, Isten erejébe vetett hit – ezek az igazi gyógyszerek."[2]

Az egészséges élet ezen elveit azonban sokan támadják. Ellen White a következőt tanácsolja: „Minden olyan szokás bűn, amely rombolja a testi, szellemi és lelki energiát, ezzel szemben az egészség helyreállhat azoknak a törvényeknek való engedelmesség által, amelyeket Isten az egész emberiség javára alkotott."[3] Majd így folytatja: „Tegyük világossá, hogy Isten parancsolatainak útja az élet útja! A természet törvényeit Isten állította fel, de Isten törvényei nem önkényes követelmények. A törvény – mind a fizikai, mind az erkölcsi – minden egyes »ne tedd!« parancsa egy-egy ígéretet is rejt magában. Ha engedelmeskedünk, áldás kíséri lépteinket. Isten soha nem kényszerít arra, hogy helyesen cselekedjünk, de meg akar óvni a rossztól, és rá akar nevelni arra, ami jó."[4]

Ahogy Izrael népe az ígéret földjének határánál állt, Mózes próbára tette őket. Megpróbálta rávenni őket a helyes döntésre:

„Mikor én azt parancsolom néked ma, hogy szeressed az Urat, a te Istenedet, hogy járj az ő útjain, és tartsd meg az Ő parancsolatait, rendeléseit és végzéseit, hogy élj és szaporodjál … válaszd azért az életet, hogy élhess mind te, mind a te magod! Hogy szeressed az Urat, a te Istenedet, és hogy hallgass az Ő szavára, és ragaszkodjál hozzá, mert Ő a te életed és a te életednek hosszúsága; hogy lakozzál azon a földön, amely felől megesküdt az Úr a te atyáidnak, Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak, hogy nékik adja azt" (5Móz 30:15–20).

Ma mi is egy másik ígéret földjének határánál állunk. Az utolsó napokban élünk, mielőtt eljön „egy új ég és egy új föld" (Jel 21:1). Mindannyiunk számára nap mint nap így szól a kihívás és a kérés: Szeresd az Urat, a te Istenedet, hallgass szavára, és ragaszkodj hozzá! Ha ezt megfogadjuk, tudni fogjuk, mi a helyes, és így választhatjuk az életet.

Gondolatok az imádsághoz:

1. **Életed mely területén érzed leginkább a gonosz támadásait?**
2. **Milyen változást vár el Isten az életviteledben, hogy teljesebb életet élvezhess?**
3. **Hogyan kérhetsz erőt Istentől és támogatást a társaidtól, amikor elhatározod, hogy változásokat fogsz bevezetni az életedben?**

1. Ha másként nem jelöljük, a tanulmány minden bibliaszövege a Károli fordításból való.
2. Ellen G. White: *A nagy Orvos lábnyomán*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 79. o.
3. Ellen G. White: *A nagy Orvos lábnyomán*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 68. o.
4. Ellen G. White: *A nagy Orvos lábnyomán*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 69. o.

Torben Bergland, M. D., a Hetednapi Adventista Egyház Generálkonferenciája Egészségügyi Szolgálatok Osztályának társigazgatója

A lenyűgöző Krisztus

Példaképünk a keresztény életvitelhez

ANGEL MANUEL RODRIGUEZ

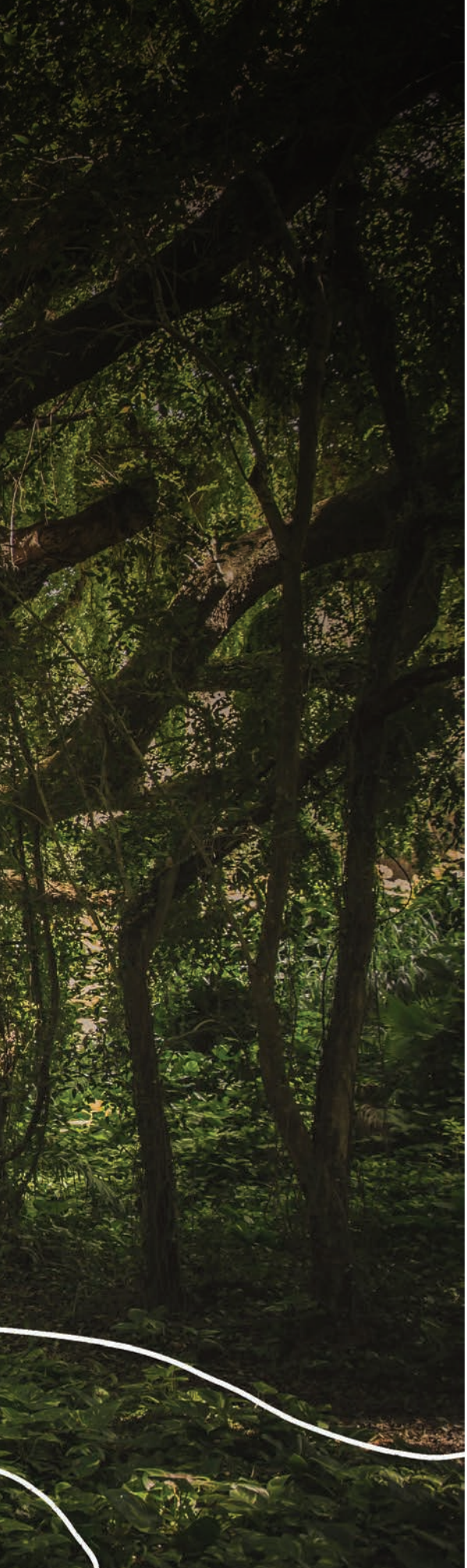

Az idős János apostol írta: „Amit hallottunk és láttunk, hirdetjük néktek, hogy néktek is közösségetek legyen velünk, éspedig a mi közösségünk az Atyával és az Ő Fiával, a Jézus Krisztussal" (1Jn 1:3).[1] Majd hozzátette: „Aki azt mondja, hogy Őbenne marad, annak úgy kell járnia, amint Ő járt" (1Jn 2:6) Az apostol úgy ábrázolja a keresztényeket, mint akik a Krisztusban, vagy vele egységben élnek. A keresztény élethez hozzátartozik, hogy az Úrral járunk mindennap.

Ahhoz, hogy Jézusban legyenek, a hívők arra hivatottak, hogy úgy éljenek, ahogy Krisztus élt. János meghatározása szerint a Krisztusban való élet a következőkből tevődik össze: közösség az Atyával, a Fiúval, a Szentlélekkel és a többi hívővel. A keresztény élet alapja a közös valóság: Jézus áldozatos halála. De a kereszténységet úgy tudjuk szemléltetni, ahogyan Istenért és másokért élünk.

Jézus életét átformáló erő jellemezte. Ehhez úgy férhetünk hozzá, hogy meghalljuk, amit mondott („amit hallottunk"), és azt tesszük, amit ő tett („amit láttunk") – más szavakkal, lemásoljuk a beszédét és a cselekedeteit. Ő a legvégső és legjelentősebb mutatója annak, ahogy a keresztényeknek élniük kellene – hogy úgy járjanak, ahogyan Ő járt.

JÉZUS TÖREKEDETT ARRA, HOGY EMBEREKET FORMÁLJON ÁT

Jézus azért jött, hogy gyökeresen megváltoztassa azoknak az életét, akik hallották és látták Őt. Elhívott embereket, hogy legyenek a tanítványai. A tanítványság nemcsak arról szól, hogy megjegyezzük a tanításait, hanem hagyjuk, hogy azoknak az ereje létrehozzon bennünk egy új életet (lásd Jn 3:1–8). Jézus, Isten erejének kozmikus forrása, tanítványokat alkotott azáltal, hogy legyőzte a gonosz munkáját az emberi szívekben, helyette pedig elhívott embereket, hogy kövessék Őt.

Egy tudós a munkájából adódóan kénytelen volt átutazni a dzsungelen. Mivel a sűrű erdőben nem voltak utak vagy ösvények, magával vitt egy helyi idegenvezetőt. Miután már sétáltak egy ideje, így szólt a vezetőhöz: „Nem látok egy ösvényt se. Honnan tudja, hogy a helyes irányban haladunk?"

„Én vagyok az út! – mondta az idegenvezető. – Csak kövessen engem."

Hála Istennek, olyasvalakit követünk, aki tudja az utat! Jézus ránézett az eltévedt és elveszett emberiségre, és azt mondta: „Én vagyok az út, kövessetek engem!" (lásd Jn 14:6). Ha követjük Őt, akkor úgy is kell élnünk, ahogyan Ő élt (1Jn 2:6).

JÉZUS SZAVAI

Talán mondanunk sem kell, hogy Jézus felállította az alapjait annak, hogy mit jelent kereszténynek lenni. Igéjét, amely Isten országának értékeit és elveit hirdeti, hallották a városok utcáin, templomok udvarán, a tengerparton és az utazásai közben. Általa Isten hangja újra hallható volt az elbukott bolygón, ami utat mutatott az embereknek,

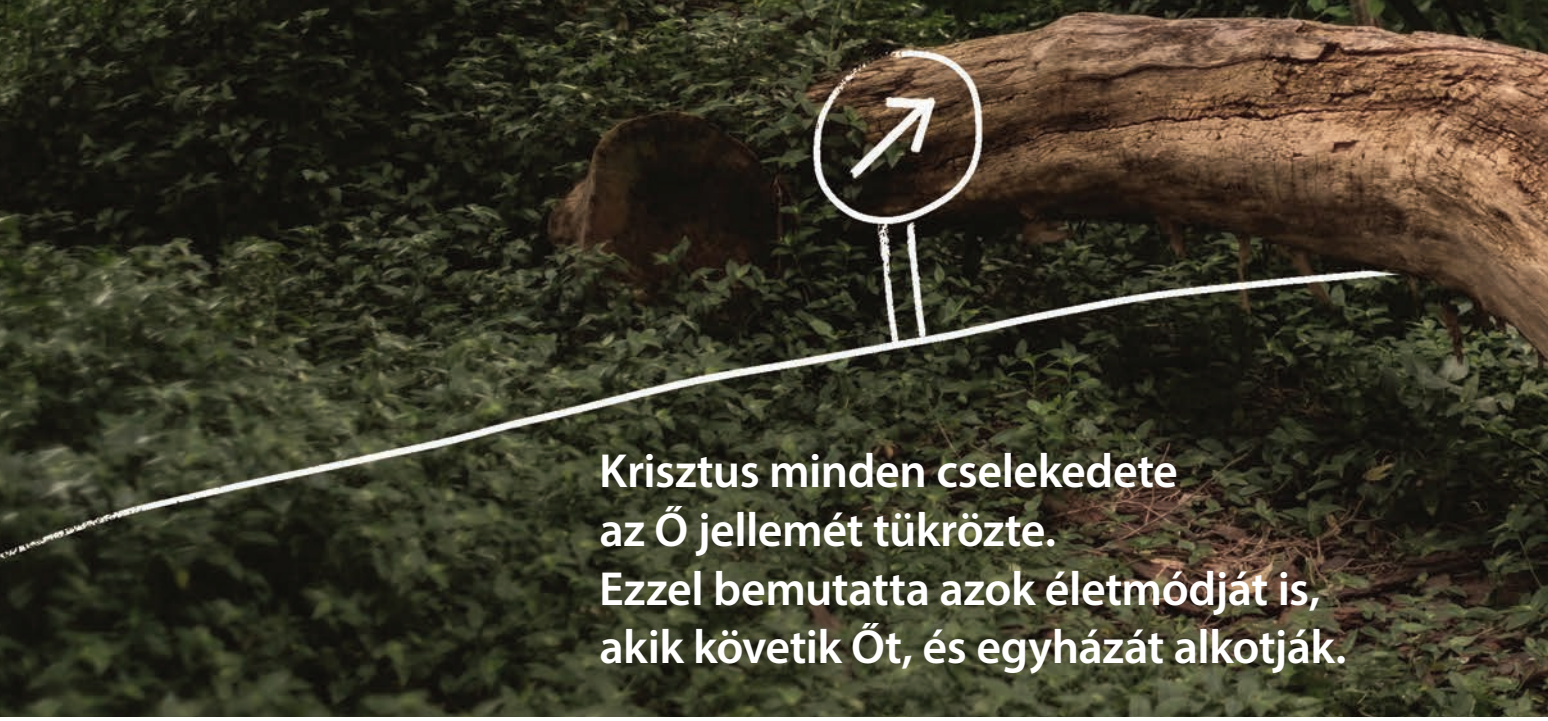

Krisztus minden cselekedete az Ő jellemét tükrözte. Ezzel bemutatta azok életmódját is, akik követik Őt, és egyházát alkotják.

és új jelentést adott annak, amit Izrael népe az Ószövetségből ismert.

A Hegyi Beszédben Jézus azoknak az életmódját ábrázolta, akik követik Őt, és meg akarják jeleníteni keresztény identitásukat a világnak.

A beszédben Jézus elítéli a gyilkosságot, különösen amikor az – átvitt értelemben – haragos szóval történik (Mt 5:21–22). Megerősítette annak fontosságát, hogy békében éljünk másokkal (23–24. vers). Kijelentette, hogy a paráznaság nemcsak a cselekedetben érhető tetten, hanem az elmében is, amikor a kívánság gondolata megjelenik. Az internet korában a vágyak kísértése olyan kihívás, ami elképzelhetetlen volt azoknak, akik Jézus idejében éltek (27–30. vers). Újra kiemelte a házasság fontosságát, és emlékeztette hallgatóit, hogy a válás sok fájdalmat és bonyodalmat von maga után (31–32. vers).

Jézus beszélt az igazságosságról, és arról, hogy a nagylelkűség kívánatosabb a megtorlásnál (38–40. vers), továbbá hogy a szeretet – még az ellenségeink felé is – az őszinte lelkiség fémjele, Isten jellemének legtisztább tükröződése.

Jézus említette a nélkülözők megsegítését saját önzésünk táplálásával szemben (Mt 6:1–4). Emlékeztette tanítványait, hogy az igazi kincsek a mennyben vannak (19–24. vers), és a lelki életünk minőségét nem az anyagi javak határozzák meg. Ha keressük az Urat és az Ő országát, legszükségesebb lelki, érzelmi és anyagi igényeinket be fogja tölteni (Mt 6: 25–34).

A depresszió és a szorongás korában meg kell ragadnunk Isten szeretetét, és bíznunk kell abban, hogy biztosítja majd legmélyebb szükségleteinket. Amikor késztetést érzünk arra, hogy másokat elítéljünk tökéletlenségeik miatt, Jézus arra kér, hogy álljunk meg, és vegyük észre, hogy elsődleges feladatunk az, hogy saját tökéletlenségeinket orvosoljuk (Mt 7:1–5).

Jézus a tanításait arra tervezte, hogy életünket jelentőségteljessé, élvezetessé és hatékonnyá tegye mások szolgálatában. A szeretet Isten országának legértékesebb és legfontosabb alapelve. Az iránta való szeretet nemcsak egy újabb parancsolat, hanem a ragasztó, ami összetartja lelki életünket. Az iránta való szeretet az alapja annak, hogy betartjuk a törvényeit (1Korinthus 13). A szeretet egymás iránt nemcsak azok felé fejeződik ki, akiket kedvelünk, hanem az ellenségeink irányába is.

Sajnálatos módon sokszor nehezünkre esik szeretni másokat, és előfordul, hogy a gyülekezetek is konfliktus és feszültség színterévé válnak, ami megrontja az egységet és a Krisztus-központú azonosságot. János apostol tudatában lehetett ennek, mert ezt írta: „Ez az az üzenet, amelyet kezdettől fogva hallottatok, hogy szeressük egymást” (1Jn 3:11).

JÉZUS CSELEKEDETEI

A Biblia szerint a jellem és az identitás a tetteinkben fejeződik ki. Jézus identitása nem volt rejtett és elérhetetlen másoknak: emberré vált, hogy a cselekedetei által bemutathassa isteni személyét.

Amikor Keresztelő Jánost börtönbe zárták, hírvivőket küldött, hogy megtudja, Jézus valóban a Messiás-e. Jézus felfedte magát János tanítványainak, és nemcsak azáltal, amiket hallottak tőle, hanem legfőképpen a tettei által, amiket véghezvitt (Mt 11:1–6).

Az ember tettei felfedik jellemét. Jézus vámszedőkkel és bűnösökkel evett, ami isteni együttérzéséről tanúskodott (Mt 9:11–13). Az Atya akaratának teljesen alárendelt életet élt (Jn 5:19), és e kapcsolatát úgy erősítette, hogy ima és a Szentírás ismerete által

lépett közösségre az Atyával. Megtartotta a szombat szentségét (Lk 4:16), szerette ellenségeit, és imádkozott értük (Mt 26:51–53; Lk 23–24). Felülkerekedett az ördögön, amikor megkísértette (Mt 4:1–6), majd legyőzte azáltal, hogy meggyógyította a betegeket és a megszállottakat (Mk 1:32–34).

Amikor az emberek látták Jézust csodákat végrehajtani – a két vak ember meggyógyítását beleértve –, rájöttek, hogy példátlan hatalmát mások szolgálatába állítja (Jn 9:33). Jézus minden cselekedete saját jellemét tükrözte. Cselekedeteivel azok életét ábrázolta, akik Őt követik és egyházát alkotják. Egész élete Isten végtelen szeretetének bemutatása teremtményei iránt. Keresztre feszítése bűneink megbocsátása érdekében Isten szeretetének végső megnyilvánulása az emberiség felé (Jn 3:14–16; 1Jn 4:7–10).

KERESZTÉNY VAGYOK

Jézus eljött, hogy szavai és tettei által felfedje, hogy ki is Ő valójában. Azonban különösképpen viselkedésének és magatartásának köszönhetően ismerték fel Őt az emberek Isten Fiaként.

Amikor egy olyan országot látogattam meg, ahol muszlimok és keresztények élnek egymás mellett, taxival elmentem egy értekezletre. Utazás közben a sofőrt a vallási életéről kérdeztem. Széles mosollyal válaszolta: „Muszlim vagyok". Meséltem neki néhány muszlim barátomról, és megemlítettem, mennyire elkötelezettek Allah iránt.

Ő is kérdezett az én vallásomról, és azt válaszoltam, hogy hetednapi adventista keresztény vagyok. Boldogan felnevetett, és gyakorlatilag elkiáltotta magát: „Sok adventista van a falumban, és jobb muszlimok, mint amilyen én vagyok! Elmennek a mecsetjükbe többször egy héten, a szombatot pedig dicsőítéssel és jó cselekedetekkel töltik. Olyan istenfélő emberek, akik több mint háromszor imádkoznak egy nap, nem esznek sertéshúst, és alkoholt sem isznak!"

Az emberek elsősorban abból ismernek meg minket, ahogyan élünk (a tetteink alapján), és csak azután abból, amit tanítunk. Jézus vallása nem csupán intellektuális állítások tárházáról vagy egy teológiai rendszerről szól, hanem az élő igazságról, ami az egész személyt hatalmába veszi. Átformáló igazság, ami gyökeresen megváltoztatja azt, ahogyan gondolkodunk, beszélünk és viselkedünk.

Ellen White írta: „Krisztus a mi példaképünk, a tökéletes és szent példakép, akit követnünk kell. Soha nem lehetünk azonosak a példaképpel, de képességünk szerint követhetjük Őt, és hasonlóvá válhatunk hozzá."[2]

Ez a fajta vallás, amit mások a tetteink által tapasztalnak meg, ajtót nyit nekik, hogy halljanak és tanuljanak az igazságról. Ez pedig abból áll, hogy úgy járunk, ahogyan Krisztus járt.

Gondolatok az imádsághoz:

1. **Miért állítja a Biblia Krisztust példaként számunkra?**
2. **Miért kell az életünket a Jézuséhoz igazítanunk? Hogy tökéletes legyen? Hogy Isten elfogadja? Hogy másokat szolgáljunk? Vagy a három kombinációja az igazi?**
3. **Mit gondolsz, helyénvaló bizonyos körülmények között elrejtenünk adventista identitásunkat?**

1. A bibliaversek a Károli fordításból valók.
2. Ellen G. White: *A Szentlélek eljő reátok*. Budapest, 1995, Advent Kiadó, 369. o.

Angel Manuel Rodríguez a Generálkonferencia Bibliakutató Intézetének igazgatója volt 2001 és 2011 között.

Csütörtök

Életet megváltoztató találkozások

A keresztény életstílus és a média

KLAUS POPA

Ki vagy te, fiam?" (1Móz 27:18)

Kíváncsi vagyok, hogy vajon Jákob számított-e arra, hogy az apja, Izsák felteszi neki ezt a kérdést. Valószínűleg reménykedett benne, sőt talán még imádkozott is azért, hogy ne beszélgessenek sokat, és az apja inkább csak némán fogyassza el az ételt, amit felszolgált neki, majd áldja meg, hogy aztán gyorsan el is hagyhassa a sátrat. Egyszerűen, bonyodalmak nélkül. De mivel az apja nekiszegezte a kérdést, Jákobnak válaszolnia kellett.

De mit kellene mondania? „Jákob vagyok, a fiad." Ez lett volna az őszinte válasz, de így az édesapja rádöbbent volna, hogy meg akarja téveszteni. És mi történne a kívánt áldással? Átokká változna? Jákob úgy döntött, hogy hazudni fog, és ezt válaszolta: „Én vagyok Ézsau, az elsőszülötted" (19. vers). Úgy tett, mintha a bátyja lenne, annak érdekében, hogy megkapja az áldást. Izsákot ez még nyilvánvalóan nem győzte meg, ezért további lépéseket tett azért, hogy megtudja, ki szolgálja őt. Végül Jákob sikeresen magára vette a bátyja személyazonosságát, és Izsák megáldotta őt.

IGAZNAK LENNI

Néhány éve egy egyházi vezetővel beszélgettem a média használatáról az evangelizációban. Az illető személy már körülbelül húsz évet töltött a média szolgálatban. Beszélgetésünk közben ezt mondta: „Hetednapi adventistákként mindig úttörők voltunk a legújabb médiatípusok használatában a nyilvános evangelizációban. Annak érdekében, hogy a hármas angyali üzenetet még szélesebb közönséggel megoszthassuk, műholdas evangelizációt alkalmaztunk a kilencvenes években, néhány évvel később pedig tévécsatornákat indítottunk. Hamarosan a legnagyobb keresztény televíziós hálózatot fogjuk igazgatni világszerte.

A média különböző eszközeit használva milliónyi emberhez jutottunk el, és további milliókat fogunk elérni a szerető Isten jó hírével világszerte. Milyen hatalmas áldás!" Aztán megállt egy pillanatra.

„Néha elgondolkozom azon, hogy vajon hajlamosak vagyunk-e a hitnek egy olyan gyönyörű és tökéletes világát közvetíteni, ami nem egyezik azzal, akik a mindennapokban vagyunk."

Majd újra megállt. „Legfőképpen arra összpontosítunk, hogy bemutassuk, mit kellene hinnünk, és hogyan kellene gyakorolnunk a hitünket, és ezzel eltereljük a figyelmünket a hiányosságainkról, szűkölködésünkről és megtörtségünkről. Nehezünkre esik bevallani magunknak és másoknak, hogy közel sem vagyunk olyan jók, mint amilyenek lenni szeretnénk, vagy mint amit az »ideális hit«, amit közvetítünk, megkívánna tőlünk."

Ezek a kérdések személyes választ igényelnek. Senki sem válaszolhat más helyett. Sokan nézünk szembe hasonló jelenséggel, amikor megosztjuk hitünket. Hitközösségként annyi embernek akarunk segíteni megismerni Istent, amennyinek csak lehetséges. Ha észben tartjuk ezt a célt, csábító lehet arra összpontosítani, hogy azt mutassuk, ami az ideális, és ne azt, ami a valóság. Miért?

Először is, mindenki azt kívánja, hogy elérje, és megtapasztalja azt, ami az ideális. Másodsorban, az eszménykép megosztásának úgy tűnik, nagyobb hatása van.[1] A sikertelenségről és hiányosságokról szóló történetek nem olyan meggyőzőek, mint a sikertörténetek. Harmadszor, a hit megosztásához hozzátartozik Isten törvényének, az egyetemes igazságoknak és elveknek a tanítása, amik függetlenek kultúrától, időtől, valamint más emberektől.[2] Negyedjére, végtére is nem az a lényeg, hogy Istenről, Isten jóságáról, kegyelméről és az emberiség megváltásának tervéről szól az egész, nem pedig rólunk? Végül pedig nem szeretnénk, hogy az emberek elveszítsék a bizalmukat Istenben, és feladják a hitüket tökéletlenségünk miatt. Ezek mind érthető okok, amik miatt úgy dönthetünk, hogy az eszményi hitet és a tökéletes életet mutatjuk be műsorainkban.

Ugyanakkor az aggodalmunk vagy félelmünk, hogy az emberek eltántorodnak Istentől, amikor meglátják törékenységünket is, arra vezethet, hogy elrejtsük a kevésbé kellemes oldalunkat, és végső soron jobbnak tüntessük fel magunkat, mint amilyenek valójában vagyunk. Több figyelmet fordíthatunk arra, hogy pozitív fényben lássanak, mint arra, hogy milyen emberek is vagyunk valójában. A hit megosztása könnyen szólhat inkább a megjelenésről, mint a létezésről és a jellemről, inkább az észlelésről, mint az őszinte beszélgetésekről és valódi találkozásokról. A médián keresztül végzett evangelizáció még könnyebbé teszi, hogy a hitet tökéletes, kívánatos módon jelenítsük meg, mint amennyire az a személyes találkozások alkalmával lehetséges lenne, ugyanis a médium (TV, rádió, közösségi média stb.) az emberek közé áll. Megtarthatjuk a távolságot a jól megvilágított, vonzó lelki élmény és a valóságos, természetes fényben látott valódi hit élménye között.

AZ ÁTTÖRÉS

A visszautasítástól való félelmünk lehet ennek a középpontjában – mind személyesen, mind együttesen, hitközösségként. Következésképpen, ha Isten tökéletességére, törvényeire és egyetemes igazságaira, valamint a tantételekre és elvekre összpontosítunk, az kényelmes elterelés vagy éppen kifogás lehet az ellen, hogy szembenézzünk tökéletlenségeinkkel, és elfogadjuk, megosszuk azokat. A hit megosztásának azonban nem az a célja, hogy elhitesse másokkal, hogy a hordozója jó és méltó rá, hanem hogy Isten jó, kedves és irgalmas. Benne találnak az emberek elfogadást, megbocsátást és életet.

Jákob kelet felé tartó útján Isten felfedte magát neki Üdvözítőként, és megáldotta őt. Isten ezt nem *azért* tette, hanem *annak ellenére*, aki Jákob volt. Jákob vágyott az áldásra, de nem érdemelte meg; azért részesült benne, mert Isten könyörületes volt hozzá (1Móz 28:10–12).

Ezek a megfontolások nem csak azok számára lényegesek, akik a média segítségével végzik a szolgálatukat. A „közösségi média univerzumában", a szavak, képek, videók állandó áradatának kellős közepében több milliárd ember találja magát nyomás alatt amiatt, hogy a valódi és az interneten keresztül közvetített énje közt különbség van. És ez a helyzet fennáll a világ minden pontján. Gondosan kiépített, jól elrendezett és feldíszített „szelfiföldön" élünk. Mégis, az alapvető kérdés, hogy „Ki vagyok én?", sokunk számára komoly terhet jelentő egzisztenciális kérdés, olyan probléma, amit kezelnünk kell. Nagy kihívás, hogy amit megosztunk magunkról az egész világ felé különböző közösségi oldalakon, az végső soron valótlan, kifényezett, eltúlzott hamis ént mutat-e, vagy megengedjük az embereknek, hogy pontos, valósághű képet lássanak rólunk?

20 évvel később Jákob úgy döntött, hogy hazatér. Nagy félelemben és izgalomban készült a találkozásra testvérével, Ézsauval. Az éjszaka során váratlanul harc bontakozott ki Jákob és egy idegen között, akiről kiderült, hogy nem emberi lény. Küzdelmük közepette Jákob azt mondta: „Nem engedlek el, hacsak meg nem áldasz." Ennyi év után még mindig nem volt biztos az áldásában? „Mi a neved?" – kérdezte az idegen. Úgy gondolom, Jákob nagyon meglepődött, de még akár meg is rettent, mivel az ellenfele ugyanazt a kérdést tette fel neki, mint az apja 20 évvel korábban: „Ki vagy te?" Vajon Jákob eljátssza-e megint, hogy ő valaki más, hogy megkapja az áldást? Vagy ez esetben őszinte lesz, a következményektől függetlenül?

„Jákob" – válaszolta. Végre volt bátorsága, hogy önmaga legyen. – Jákob, aki úgy született, hogy a sarkánál fogta a testvérét, és csalással szerezte meg, amit akart.

A hit mindig személyes, kapcsolati rendszerben létező és az életünkben gyakorlati módon megnyilvánuló fontos csoda, amely belengi egész létünket. Az, hogy hitünket és életünket annak teljességében osszuk meg másokkal, igényli, hogy megosszuk a jót és a rosszat egyaránt, sikereinket és bukásainkat, küzdelmeinket és kihívásainkat csakúgy, mint szeretetünket és fájdalmainkat. A Biblia nem fél a sebezhetőségtől. A Biblia írói nyíltan és átláthatóan örökítették meg a teljes történetet, nem csak a szalonképes részeket.

Az Istennel való váratlan találkozás során Jákobnak szembe kellett szállnia önmagával. Úgy döntött, hogy bevallja, ki is ő. Merünk mi is ezen az úton járni, sebezhetővé tesszük-e magunkat, hogy mások úgy láthassanak minket, amilyenek valójában vagyunk? Isten szeretete, jósága és kegyelme biztonságos és megváltó közeget teremtett Jákob számára. Isten hűséges, és nekünk is ugyanilyen közeget biztosít.

Gondolatok az imádsághoz:

1. **Miért olyan nehéz a valósághoz hűnek lennünk, és megmutatnunk, hogy kik is vagyunk valójában?**
2. **Milyen összefüggés van a médiafogyasztás és a médiában történő bemutatás között?**
3. **Hogyan segíthetjük az adventisták következő nemzedékét, hogy egészségesen viszonyuljanak a médiához?**

1. Marketing- és reklámszakemberek mindennap bebizonyítják, hogy tökéletes mosolyok, tökéletes testek, tökéletes tengerpartok és tökéletes naplementék sikeresen eladnak mindent – fogkrémet, üdítőitalokat, autókat és még sok minden mást.
2. Pál apostol kijelentette: „A törvény tehát szent, a parancsolat is szent, igaz és jó" (Róm 7:12).

Klaus Popa a Stimme der Hoffnung, a Hetednapi Adventista Egyház Európai Médiaközpontjának vezérigazgatója, és a németországi Alsbach-Hähnleinben él.

Péntek

Mindent szépnek teremtett

Szexualitás és keresztény életstílus

GINA WAHLEN

Nem volt benne biztos, hogyan történhetett meg, de megtörtént. Monica[1] hetednapi adventista családban nevelkedett, és természetes volt számára, hogy keresztény elvek alapján élje az életét. Aztán megismerkedett Markkal, egy diáktársával az adventista egyetemen. Sok időt töltöttek együtt, gyakran kettesben, egyik dolog vezetett a másokhoz, amíg intim, közös megegyezésen alapuló szexuális kapcsolatban nem találták magukat.

Monica tudta, hogy a Biblia mit tanít a házasságon kívüli szexuális aktussal kapcsolatban. Gyakran próbálta elhallgattatni a lelkiismeretét a következő gondolattal: „Hogy lehet valami helytelen, ami ennyire jó érzés?"

Mark és Monica nincsenek ezzel egyedül. Az USA Egészségügyi Statisztikai Központjának adatai szerint az Egyesült Államokban a 15 és 44 év közötti nők 88,8%-a, valamint a 20 és 44 év közötti férfiak 89,9%-a számolt be arról, hogy részt vett házasság előtti nemi aktusban[2]. A nők első szexuális élménye átlagosan 17,3 évre, míg a férfiaké 17,0 évre tehető[3].

Természetesen a házasság előtti szex csak az egyike a Szentírásban tiltott számos szexuális jellegű bűnnek. Mindazonáltal sokan tűnődnek azon, hogy hogyan lehet valami helytelen, ha jó érzés. Mi a kapcsolat a szexualitás és a keresztény életstílus között?

A BIBLIA ÚTMUTATÁSA

A Biblia számos helyen beszél a szexről és a szexualitásról, és útmutatóként szolgál az egészséges szerepekhez és kapcsolatokhoz. A Biblia első öt könyve szabályozza a szexuális aktivitást, és meghatározza a szexuális szerepeket.

A prófétai irodalom nemi élettel kapcsolatos metaforákat használ, amikor bejelenti Isten ítéletét azok ellen, akik megtörték szövetségét. A bölcsességirodalom különbséget tesz a bölcs és a bolond szexuális magatartás között, és ezzel kapcsolatos jelképeket használ a bölcsesség jellemzésére. Az evangéliumok Jézus szavainak és tetteinek felidézésével formálják a Megváltó követőinek szexuális magatartását és hajlamait. Pál levelei is foglalkoznak a szexuális élet konkrét kérdéseivel. A Jelenések könyve szintén tartalmaz ilyen jellegű hasonlatokat és útmutatást.

Ennyi ihletett információval a birtokunkban jobban tesszük, ha tanulmányozzuk útmutatásait, odafigyelünk a figyelmeztetésekre, és igényeljük az Istentől származó áldásokat.

A teremtéskor Isten az embereket jól elkülöníthető nemi identitással ruházta fel: „férfivá és nővé teremté őket" (1Móz 1:27). Ádámot a föld porából alkotta, Évát pedig Ádám bordájából, felfedve ezzel a közelséget, amiben osztoztak.

„Ez most már csontomból való csont, testemből való test. Asszonyember legyen a neve: mert férfiemberből vétetett" – mondta Ádám. – „Ezért elhagyja a férfi az apját és anyját, ragaszkodik a feleségéhez, és egy testté lesznek. És az ember és a felesége mindketten mezítelenek voltak, de nem szégyellték" (1Móz 2:23–25, ÚRK).

„Egy testnek" lenni magában foglalja két különálló ember szívének, elméjének és lelkének egybeolvadását. Fizikai, mentális, érzelmi és spirituális egység tartozik hozzá, összhangban emberi természetünk holisztikus jellegével.

Jézus megerősíti, hogy a házasság elválaszthatatlan szövetség egy férfi és egy nő között (Mt 19:4–6). Ezt a szövetséget arra rendelte a Teremtő, hogy örömöt, élvezetet és fizikai teljességet biztosítson. És míg a Biblia beszél a házasság intimitásáról, mellette részletezi a szexualitás helytelen

A szexualitás identitásunk szerves része.

kifejezési módjait, és azoknak a negatív hatását az emberekre és a társadalomra. Figyelmezteti az embereket olyan pusztító szexuális magatartásformákra, mint a paráznaság, házasságtörés, homoszexuális intimitás, vérfertőzés és poligámia.[4] Mivel ezek a gyakorlatok felforgatják Isten csodás célját az emberi szexualitással, figyelmeztet minket, hogy ne vegyünk részt bennük (1Thessz 4:3–5; Róm 1:26–27; 1Kor 6:9–11).

ISTEN ADTA IDENTITÁS

A szexualitás identitásunk szerves része. „A személyes identitásnak és a közösségi életnek alapvető szerepe van a bibliai időkben éppúgy, mint napjainkban."[5] Az önmagunkról való tudat elengedhetetlen ahhoz, hogy másokhoz és a körülöttünk lévő világhoz helyesen viszonyuljunk. A Szentírás tisztán kinyilatkoztatja azt, hogy kik vagyunk, és hogyan kellene élnünk.

Az Édenkertben Isten két identitásjelet adott gyermekeinek: (1) A szombatot, ami arra emlékeztet minket, hogy Ő a mi Urunk és Teremtőnk; (2) a személyiségünket, amit férfinak vagy nőnek teremtett, Isten képére. Ezek a jegyek mindig alapvetőek lesznek emberi identitásunkban.

David Thomas a „Szexualitás, mint valami szent dolog" című cikkében kiemeli: „Mivel a szexualitás része a belső területnek, ahol szent dolgokat őrzünk, ezért ha nem tiszteljük eléggé, és hanyagul, hétköznapi módon bánunk vele, az egyén azt érezheti, hogy értéktelen, megrontott lett."[6]

MARADANDÓ HATÁSOK

Ez történt Markkal és Monicával is. Szenvedélyes románcuk közben izgalom és érzéki örömök kísérték tiltott szerelmüket. De később bűntudatot, megbánást, félelmet, lelkifurdalást tapasztaltak, és elváltak útjaik; azonban olyan sebeket kellett tovább hordozniuk, amelyek hatással voltak legbelsőbb énjükre, károsították az énképüket és a másokkal való kapcsolataikat. A gyógyulás csakis azáltal történhetett, hogy megbánták bűneiket, és visszatértek Istenhez.

A szexuális hűtlenség egy klasszikus bibliai példáját találhatjuk Dávid és Betsabé történetében, 2Sámuel 11. fejezetében. Isten bőségesen megáldotta Dávidot, a királysága pedig megerősödött. Azonban a vágyakozás és hűtlenség bűnei miatt, amiket gyilkosság követett, Dávid a bánat szakadékába zuhant, amiből soha nem épült fel teljesen, bár mélyen megbánta bűneit, és el is nyerte Isten bocsánatát (Zsolt 51:32).

Hasonlítsuk össze Dávid élményét a Józsefével, aki amikor majdnem elsöprő erejű csábítással találta szemben magát, felkiáltott: „Hogy követhetném hát el ezt a nagy gonoszságot és [hogyan] vétkezném az Isten ellen?" (1Móz 39:9). Józsefet becsületessége, tiszta lelkiismerete és Istenbe vetett bizalma átsegítette a sötét napokon a megmenekülés, a tisztesség és megbékélés világosságára.

ISTEN TERVÉNEK KÖVETÉSE

Isten szándéka nem az volt, hogy megtapasztaljuk a tiltott és természetellenes szexuális kapcsolatokból származó számos negatív következményt. Arra figyelmeztet, hogy a tisztátalan gondolatok is károsak (Mt 5: 28), ahogyan a pornográfia is minden formájában az (Zsolt 101:3).

„Kerüljétek a paráznaságot" – mondja nekünk. – „Minden bűn, melyet az ember cselekszik, a testen kívül van, de aki paráználkodik, a maga teste ellen vétkezik" (1Kor 6:18).

Ezért Isten az általunk tanúsított szeretete és gondviselése folytán ismertette velünk, hogyan élhetjük a legteljesebb életet, ezért adott tiszta útmutatást, bizonyítva, hogy törődik az életünk e személyes és privát területével. Azzal, hogy tervét követjük, befogadóvá válunk minden gyönyörre, amit adni szeretne. Azok számára, akik házasok, beletartozik ebbe a szexuális intimitás öröme is. Azonban akár egyedülállók vagyunk, akár házasok, elégtételt és biztonságot nyerhetünk annak tudatából, hogy Isten saját képére teremtett minket; csodálatos és kielégítő terve van az életünkre nézve, és a legmélyebb vágyainkat is be fogja teljesíteni.

Gondolatok az imádsághoz:

1. **Hogyan kapcsolódik egymáshoz a személyes azonosságtudat és a szexualitás?**
2. **Mi Isten célja az emberi szexualitással?**

1. A neveket megváltoztattam.
2. National Survey of Family Growth, National Center for Health Statistics, www.cdc.gov/nchs/nsfg/key_statistics/p.htm.
3. Uo.; www.cdc.gov/nchs/nsfg/key_statistics/s.htm#sexualactivity.
4. „Guidelines for the Seventh-day Adventist Church in Responding to Changing Cultural Attitudes Regarding Homosexual and Other Alternative Sexual Practices," 2014. április 17-én, https://tinyurl.com/https-www-adventist-org-arti.
5. Barry L. Bandstra and Allen D. Verhey, „Sex, Sexuality" International Standard Bible Encyclopedia, szerk. Geoffrey W. Bromiley, rev. kiad. Grand Rapids, 1988, Eerdmans. 4. köt., 429. o.
6. David E. Thomas, „Sexuality as Something Sacred" [A szexualitás: szent]. Adventist Review, 2013. június 20. 26. o.

Gina Wahlen szerkesztői és projektmenedzseri munkakörben dolgozik a Hetednapi Adventista Egyház Generálkonferenciájának elnökségén (Silver Spring, Maryland, Egyesült Államok).

Második szombat délelőtt

Az utolsó időben élni

Keresztény életstílus és az utolsó napok eseményei

ELLEN G. WHITE

Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek, amely arra tanít minket, hogy megtagadván a hitetlenséget és a világi kívánságokat, mértékletesen, igazán és szentül éljünk a jelenvaló világon, várván ama boldog reménységet és a nagy Istennek és megtartó Jézus Krisztusunknak dicsőséges megjelenését; aki önmagát adta miérettünk, hogy megváltson minket minden hamisságtól, és tisztítson önmagának kiváltképpen való népet, jó cselekedetekre igyekezőt" (Tit 2:11–14).

Ez a szentírási szakasz egészen más dolgokat tanít nekünk, mint némelyek szavai, akik vallják, hogy hisznek az evangéliumban. Arra int, hogy éljünk mértékletesen, igazán és szentül ebben a jelenvaló világban, miközben várjuk a nagy Istennek és a megtartó Jézus Krisztusunknak dicsőséges megjelenését.

Néhányan kifogásolták a munkámat, mert azt tanítom, hogy kötelességünk várni Krisztus személyes megjelenését a menny felhőiben. Azt mondták: „White testvérnőt hallgatva azt hinné az ember, máris itt van az Úr napja, úgy beszél Krisztus megjelenéséről. Ugyanerről a témáról prédikált már az elmúlt negyven évben is, mégsem jött még el az Úr."

Ugyanezt a kifogást fel lehetne hozni magának Jézusnak a szavaival szemben is. Így szólt szeretett tanítványán keresztül: „Ímé, hamar eljövök!" – mire János válaszolt: – „Bizony, jövel, Uram Jézus!" Jézus figyelmeztetésként és bátorításként szánta ezeket a szavakat népe számára, miért ne figyelnénk rá? Az Úr azt mondta, hogy a hűségesek vigyáznak és várnak rá…

Krisztus nem nyilatkoztatta ki számunkra eljövetelének pontos idejét. „Arról a napról és óráról pedig senki nem tud" – mondta Jézus. Eljövetelének jeleiről viszont beszélt. „Mikor mindezeket látjátok, tudjátok meg, hogy közel van, az ajtó előtt". Arra intette őket, hogy eljövetelének jeleit látván, „nézzetek fel, és emeljétek fel a ti fejeteket; mert elközelgett a ti váltságotok."

Mindezek kapcsán az apostol ezt írta: „De ti atyámfiai, nem vagytok sötétségben, hogy az a nap tolvaj módra lephetne meg titeket. Ti mindnyájan világosság fiai vagytok és nappal fiai; nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé!" Mivel nem tudjuk Krisztus eljövetelének óráját, éljünk mértékletesen és szentül ebben a jelen világban, „várván ama boldog reménységet és a nagy Istennek és megtartó Jézus Krisztusunknak dicsősége megjelenését".

Krisztus értünk adta magát, hogy megváltson bennünket minden gyarlóságunkból és egy kiváltképpen való népet tisztítson meg magának, akik jó cselekedetekre igyekeznek. Gyermekeinek feladata, hogy Mesterük képviselőiként őrizzék különleges jellemüket.

Mindenkinek van itt teendője. A gazdagok hozzák a javaikat, a magas tisztségben lévők a befolyásukat, a tanultak a bölcsességüket, a szegények az erényeiket, ha Isten eredményes munkatársai szeretnének lenni. Rendezzék a kapcsolatukat Istennel, hogy tükrözhessék Isten fényét és dicsőségét, ami Jézus Krisztus arcán ragyog.

Olvasunk egy osztályról, akik azt mondogatták, messze még Jézus eljövetele, de az ilyenek életében fog olyan váratlanul érkezni, mint éjjel a tolvaj, és hirtelen tör rájuk a veszedelem. Milyen sokan vannak, akik engedik, hogy a földi biztonság bölcsőjében elringassák őket, de itt az ideje, hogy az álomból felébredjünk! Azt mondja az apostol: „… nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé! Ne is aludjunk azért, mint egyebek, hanem legyünk éberek és józanok."

Ébereknek kell lennünk, hogy felismerjük az idők jeleit, és figyelmeztessük az embereket. Sokan vannak a világban, akik igyekeznek elhallgattatni a figyelmeztetést, mondván: „Békesség, békesség, és nincs békesség!" (Jer 6:14). Nekünk más irányt kell felvennünk. Sokan vannak, akik így szólnak az aggódó emberekhez: „Ne zavartassátok magatokat! Éljetek tovább Isten nélkül, keressétek a magatok dicsőségét, szórakozzatok! Nincs még itt az Úr napja!"

Vajon nem határozott céllal mondta Megváltónk, hogy „Ímé, eljövök hamar"? Nem látta vajon, hogy egyházának szem előtt kell tartania ezt az ünnepélyes eseményt? Álljunk be mi is az utolsó napokat gúnyolók kórusába? „Hol van az ő eljövetelének ígérete? Mert amióta az atyák elhunytak, minden azonképpen marad a teremtés kezdetétől fogva." Én nem akarok ebbe az osztályba tartozni. Én fel akarom ébreszteni az embereket Krisztus közeli eljövetelének üzenetével!

NAGY FELELŐSSÉG

Akik ismerik a jelenvaló igazságot, azoknak nagy felelősségük van a világ felé. Figyelmeztetniük kell az embereket az eljövendő ítéletre. Be kell mutatniuk Krisztust. Ne siránkozzanak sötétségük miatt, ne búslakodjanak és

Beszélj Jézus szeretetéről, beszélj az Ő hatalmáról, így már itt a földön mennyországod lesz, s majd beléphetsz égi hazádba is.

panaszkodjanak az út nehézségei miatt, hanem emeljék fel gondolataikat Istenhez, nyissák meg szívüket Jézusnak, engedjék be Őt, és Ő bennük fog lakozni.

Engednünk kell, hogy Krisztus legyen szívünk trónján, hogy lelkünk templomát megtisztítsa minden szennytől. Megváltónk közeli visszatérése legyen élő valóság számunkra! A jelenben a legfontosabb kérdés az, hogy milyen állapotban van a lelkem. Törekszem-e arra, hogy idézzem Jézus szavait? Tanítom-e a gyermekeimnek, hogy van lelkük, amit Jézus meg akar menteni; hogy a békesség és a szentség életük része kell, hogy legyen? Tanítom-e nekik, hogy tegyék kezüket Krisztus kezébe, hogy vezethesse őket?

A lehető legkomolyabb munkát kell elvégeznünk, és nincs időnk arra, hogy üres ciszternákból próbáljunk inni, amelyek nem tartják a vizet. Késlekedés nélkül jöjjünk Krisztushoz az élet vizéért! Buzgón kell tanulmányoznunk a Bibliát. A Biblia tanulmányozása létfontosságú számunkra. A Szentírás teszi bölccsé az embert az üdvösségre, mégis milyen kevesen találnak időt az Isten Igéje kutatására!

Férfiak és nők engedik, hogy lekössék őket a vesztébe rohanó világ dolgai. Értéktelen alapra építik reménységüket, porba írják a nevüket. Még azok sem hallgatnak Mesterük parancsaira, akik vallják, hogy Krisztus követői…

Isten gazdag áldásokat áraszt ránk, hogy élvezzük azokat, és várja, hogy gyümölcsöt hozzunk az Ő dicsőségére; de sokan elhanyagolják a rájuk bízott munkát. Nem rendelik alá akaratukat teljesen az Atya akaratának. Sokan vannak, akik úgy érzik, hogy ha Istenre és a mennyei dolgokra gondolnak, akkor lehangoltak és csüggedtek lesznek, és káros az egészségre, ha vallásos tárgyaknál hagyjuk időzni a gondolatainkat.

Amikor fiatal lány voltam, Isten megnyitotta a Szentírást elmém előtt, és világosságot hintett az Ige igazságaira, akkor siettem, hogy hirdessem másoknak is a megváltás drága örömhírét. A bátyám így írt nekem: „Könyörgöm, ne hozz szégyent a családunkra! Bármit megteszek érted, csak ne menj el prédikátornak!"

„Szégyent hozok a családra?!" – kérdeztem. – „Szégyent hozhatok a családra azzal, hogy Krisztust, a megfeszítettet hirdetem? Ha annyi aranyat adnál nekem, amennyit csak befogad a házad, akkor sem hagynám abba, hogy Istenről bizonyságot tegyek! Én a megjutalmazásra tekintek. Nem maradok csendben, mert amikor Isten világosságot ad nekem, akkor azt azért teszi, hogy képességem szerint árasszam azt másokra."

Nem az történt, hogy a papok és főemberek a tanítványokhoz mentek, és azt parancsolták nekik, hogy hagyjanak fel Krisztus nevének hirdetésével? Börtönbe zárták a hűségeseket, de az Úr angyala eljött, hogy kiszabadítsa őket, és tovább hirdethessék az élet igéit az embereknek. Ez a mi munkánk is…

AZ IGAZSÁG, AHOGY AZ JÉZUSBAN VAN

Úgy kell hirdetnünk az igazságot, ahogy az Jézusban van. Krisztus azért jött el a világba, hogy megmentse a bűnösöket. Harminc éven át élt itt, mint példaképünk. Elviselte a bántást, a gyalázatot, a szégyent, az elutasítást és a halált; mégis él! Ő az élő Megváltónk! Visszament a mennybe, hogy közbenjárjon értünk.

Keresztre feszítése előtt azért imádkozott, hogy tanítványai legyenek egyek Vele úgy, ahogyan Ő egy az Atyával. Lehetséges, hogy a bűnös, bukott ember ilyen magasztos kapcsolatba kerüljön Krisztussal? A Krisztussal való egység hoz fényt, békességet és vigaszt a lelkünknek. Mielőtt Megváltónk a mennybe emelkedett volna, így szólt tanítványaihoz: „…Jobb néktek, hogy én elmenjek: mert ha el nem megyek, nem jő el hozzátok a Vigasztaló: ha pedig elmegyek, elküldöm azt ti hozzátok" (Jn 16:7). Kinek ne lenne Vigasztalója a próbák idején?

Beszélj Jézus szeretetéről, beszélj az ő hatalmáról, így már itt a földön mennyországod lesz, s majd beléphetsz égi hazádba is. Válaszolj Isten fényére, és olyan leszel, mint a megöntözött kert, gyógyulásod gyorsan kivirágzik, világosságod feltámad a sötétségben, és az Úr dicsősége lesz jutalmad.

Gondolatok az imádsághoz:

1. **Mit jelent „mértékletesen, igazán és szentül" élni? Ebben az összefüggésben Krisztus eljövetelének közelsége befogadóbbá vagy kirekesztőbbé tesz bennünket?**
2. **Miközben Krisztus eljövetelét várjuk, mely bibliai szakaszok a leghasznosabbak annak elsajátítására, hogy hogyan tükrözhetjük Krisztus jellemét a körülöttünk élők számára?**
3. **Egy 1-től 10-ig terjedő skálán (ahol a 10-es a legmagasabb értékelés) mennyire vagy biztos abban, hogy üdvözülnél, ha Jézus Krisztus ma jönne el? Légy őszinte!**

A hetednapi adventisták hiszik, hogy **Ellen G. White** (1827–1915) a prófétaság bibliai ajándékát gyakorolta nyilvános szolgálatának több mint 70 esztendeje alatt. A fent idézett írás egy általa megfogalmazott levélből származik, ami később a Signs of the Times [Az idők jelei] 1889. június 24-ei számában is megjelent.

„Hálaáldozat” Isten dicsőségére

Az imahét a világon mindenütt különleges odaszentelődési alkalom az Adventista Egyházban. Mondhatni, az egész hét annak megtapasztalása, amit Izrael népe az engesztelés napján átélt. Az ünnep végén az izraeliták meggyőződést nyertek arra vonatkozóan, hogy bűneik megbocsáttattak, és Isten felkínálta nekik az új kezdet kegyelmét. Számos igeszakasz idézi ennek az ünnepnek a méltóságát, ünnepélyességét, ezúttal azonban álljunk meg az 50. zsoltárnál. A nép felszólítást kap, hogy jelenjen meg egy előzetes ítéleten, de nem ítélethirdetés végett, hanem imádatuk erkölcsi és lelki megújulása érdekében. Zajlottak a templomi szertartások, áldozatokat mutattak be, mindez azonban szomorúsággal töltötte el Istent, mivel elveszítették a ceremóniák jelentőségét. „Sokan úgy tekintettek az áldozatokra, mint a pogányok saját áldozataikra – ajándéknak szánták őket, mellyel az istenséget kiengesztelhetik. Isten arra vágyott, hogy megértesse velük: az Ő szeretetéből fakad az az ajándék, amely megbékélteti a népet vele” (Ellen G. White, *Jézus élete,* 112. o.).

Az Isten természetével és jellemével kapcsolatos látásmód megromlott, és tisztátalan indítékok vezérelték az imádatot. Talán úgy érezzük, hogy mentesek vagyunk a téves teológiai értelmezésektől, mivel az áldozati rendszer el lett törölve az Üdvözítő golgotai keresztje által. De ne felejtsük el, hogy az áldozathozatal elve a keresztény igazság lényegét képezi, továbbá annak bizonyítékát, hogy Isten kegyelme hatással lehet az életünkre is (Róm 12:1). Az igazi imádat középpontjában ma is az áldozathozatal áll, mivel nincs imádat áldozathozatal nélkül.

Mit vár el igazából Isten az Ő népétől? A választ pontosan az említett zsoltár közepén találjuk meg: „Hálával áldozzál az Istennek, és teljesítsd a felségesnek fogadásidat! És hívj segítségül engem a nyomorúság idején, én megszabadítlak téged és te dicsőítesz engem” (Zsolt 50:14-15).

Isten három dolgot vár el tőlünk: hálát, hűséget és abban való bizodalmat, hogy Ő válaszol az imáinkra.

Természetes dolog dicsőíteni Istent, amikor tudjuk, hogy ki Ő voltaképpen, mit tett a múltban, mit tesz napjainkban, és mit fog tenni a jövőben érettünk. Ezzel szemben a hála nem csupán szavakra korlátozódik, hanem valami sokkal mélységesebb – igazi áldozathozatal. Régen a „hálaáldozat” által fejezte ki az ember az Istentől és a kegyelmétől való teljes függőségét. Az áldozathozatal lényegét épp az imádkozó ember alázata és függősége fejezte ki, amivel elismerte, hogy nincs érdeme, hanem mindent Istentől kap. Feltétlenül szükség van arra, hogy rendet rakjunk az Istennel való kapcsolatunkra vonatkozó gondolkodásmódunkban, amikor hálánkat fejezzük ki adományaink által, vagy épp az imahéten Istennek felajánlott adomány által. Isten maga beszél hozzánk: „Mert enyém a világ, és ennek mindene” (Zsolt 50:12). Mit kínálhatunk fel annak, akinek mindene megvan? Felkínálhatjuk szeretetünket, engedelmességünket és hálánkat. Nem Istennek van szüksége az adományainkra, hanem nekünk kell konkrétan kifejeznünk áldozatkészségünket és hálánkat mindazért, amit nekünk adott Fia által.

Visszatekintve a lassan elmúló, megpróbáltatásokkal teli esztendőre, elérkezett az ideje, hogy önvizsgálatot tartsunk, netán hiányosságaink vannak az Isten dicsőségére felajánlott „adományok” és „hálaáldozatok” terén. Meggyőződésem, hogy a tagok többsége hűségre igyekezett a tized felajánlásában, még ha elég hosszú ideig nem is volt alkalmunk a tized és az adományok által az imaházakban imádni az Urat. Ellenben mit mondhatnánk a „hálaáldozatról”? Ezen a téren vannak hiányosságaink? Ha úgy érezzük, hogy most jött el az ideje teljesíteni „a felségesnek tett” fogadásokat (14. v.), akkor használjuk ki ezt az alkalmat. Senki sem tudhatja, hogy lesz-e még ilyen előjogban része. Az imaheti adományok által, amely világszéles adomány, kiterjeszthetjük Isten országának határait. Ebből az adományból támogatjuk az evangélium hirdetését világszerte, ahogy erre a Megváltó utasított mennybemenetele előtti utolsó szavaival (Mt 28:19–20).

Isten áldja meg mindenki áldozat- és adományozó készségét!

Ioan Câmpian, a Sáfárság- és Prófétaság Lelke Osztály igazgatója, Inter-európai Divízió

Tisztánlátás a vég idején

AUREL NEAȚU

Napjainkban gyorsan terjednek a hírek. Sosem rendelkeztünk ennyire naprakész információkkal az időjárásról, külföldre távozott barátainkról, vagy bizonyos eseményekről. Ennek ellenére Jézus közeli visszajövetelének híre mégsem jutott el az egész világra. A modern kommunikációs eszközök sem igazán segítettek ezen a téren.

Ennek egyik oka, hogy az álhírek sokkal gyorsabban terjednek az igazságnál. A szakemberek arra figyelmeztetnek, hogy az igazságot mellőző hírek hatszor gyorsabban terjednek a korrekt információknál. A hatos szám ismerős az Isten Igéjét értők és a végidei eseményeket tanulmányozók számára. Az ördög, a hazugság atyja valótlanságok terjesztésével foglalja le az embereket, aminek az a következménye, hogy „eltávozott a jogosság, és az igazság messze áll, mivel elesett a hűség az utcán, és az egyenesség nem juthat be" (Ésa 59:14).

Tisztánlátásra van ma szükségünk, ami elengedhetetlen a „Jákob szorongattatásának éjszakájára" készülők számára. Legyünk szilárdak a hitben, álljunk ellen az ördögnek, mivel kételyt és viszályt akar kelteni az emberek és főként a választottak között!

„JÖNNEK MAJD A RÓMAIAK"

Tanuljunk Üdvözítőnktől! Személyét és tanításait jól irányzott támadások érték, amelyek célja a nyilvános gyűlöletkeltés volt. Sátán azt akarta, hogy az emberek ne ismerjék el Krisztus messiási voltát, és ügynökei révén különböző álhíreket terjesztett: amikor majd eljön, az emberek nem fogják tudni, honnan való (Jn 7:27); Jézus Galileából származik, nem pedig Betlehemből (Jn 7:40–43); paráznaságból született (Jn 8:41), utalva ezzel a születése körüli vitákra (Mt 1:19). Később az a hír járta, hogy a Megváltó nem járt iskolába, és nem tiszteli a vének hagyományait. Mi több: áthágja a szombat parancsolatát, ami az akkori idők egyik álhíre volt. Ezt oly fondorlatosan terjesztették, hogy még ma is érezteti káros hatását. Az Úr kijelentését a templom lerombolásáról és újjáépítéséről szintén félremagyarázták (Mk 14:56–59). Hangoztatták, hogy Galileából sosem támadt próféta, pedig Jónás próféta szintén galileai származású volt.

Amikor a feltámadás első csodáit tette, a farizeusok álhíreket kezdtek terjeszteni róla, de Lázár feltámadása után rájöttek, hogy „ilyen bizonyítékot semmilyen ravaszsággal nem lehet félremagyarázni" (Ellen G. White, *Jézus élete,* 537. o.). Földi élete végéhez közeledve, a nép egyre nagyobb szimpátiával fordult Jézus felé. Ellenségei hazaárulással vádolták, állítva, hogy ha a dolgok így maradnak, „eljőnek majd a rómaiak" (Róm 11:48), és megsemmisítik a nemzetet és az országot. De a félretájékoztatás Jézus feltámadása után is folytatódott. Az elöljárók és a katonák azt híresztelték – „mind e mai napig" –, hogy a tanítványok ellopták az Üdvözítő holttestét (Mt 28:15).

MINDENKI ÉRINTETT LEHET

Nehogy azt higgyük, hogy az Úr követői mentesültek a kitalációktól vagy az igazság elferdítésétől. Egyik éjszaka Péter megpillantotta az Urat, és azt hitte, hogy kísértetet lát. Csodára volt szükség, hogy megbizonyosodjon az igazságról (Mt 14:25–21). A feltámadás után ugyanazok a félelemmel telt tanítványok egy lelket véltek látni. Amikor meglátták a sebhelyeket, öröm töltötte ugyan el a szívüket, mégsem hittek, csak nagyokat „csodálkozának". Jézus előttük evett, hogy végre meggyőzze őket (Lk 24:36–43).

Úgy tűnik, természetesebb a hazugságot elhinni, mint az igazságot. Később a tanítványok közül némelyek abban hittek, hogy János apostol örökké élni fog (Jn 21:23). Még a királyok is önmagukat csapták be, amikor emberi képzelgéseknek adtak hitelt, mint például Heródes, aki azt állította

Tisztánlátásra van ma szükségünk, ami elengedhetetlen a „Jákob szorongattatásának éjszakájára” készülők számára.

szolgáinak, hogy Jézus tulajdonképpen a halottaiból feltámadt Keresztelő János (Jn 14:2; egy ótestamentumi eset: 2Sám 13:30).

AZ ÖRDÖGHÖZ LÁNCOLVA

A Zsidókhoz írt levél szerzője szerint nem könnyű megkülönböztetni a jót a gonosztól. A jó és a gonosz tudásának világában csak azok ismerik fel a hamis információt, akik folyamatosan gyakorolnak, tanulnak. Az apostol kijelenti: „Az érett korúaknak pedig kemény eledel való, mint akiknek mivoltuknál fogva gyakorlottak az érzékeik a jó és rossz között való különbségtételre” (Zsid 5:14).

Hogyan fejleszthetjük magunkban a tisztánlátás képességét annak érdekében, hogy meg tudjuk különböztetni a polyvát a búzától? A válasz különösen hasznos lehet, mivel Ellen G. White is előrelátta, hogy a vég idején Isten népe belső és külső félretájékoztatásnak lesz kitéve. A belső támadás alattomos módon valósul meg, és nagyon sokakat érinteni fog.

„Az ellenség szeretné belesodorni Isten maradék népét a világra váró általános romlásba. Ahogy Krisztus eljövetele közeleg, Sátán egyre eltökéltebben erőlködik, hogy elveszítse őket. Férfiak és nők állnak majd elő, akik azt állítják, hogy új világosságot, új kijelentést kaptak. Azzal a céllal teszik ezt, hogy megingassák a régi tájékozódási pontokba vetett hitet. Tételeiket nem vetik alá Isten Igéje vizsgálatának, mégis akadnak majd olyanok, akiket félre tudnak vezetni. Hamisságokat terjesztenek, és többen beleesnek majd ebbe a csapdába. Kósza értesüléseknek adnak hitelt, majd továbbadják a rémhíreket, s ezzel a lánccal a csalók fejedelméhez kapcsolják magukat. Ez a lelkület nem mindig Isten üzeneteinek nyílt elutasításában fog megmutatkozni, hanem sokféleképpen kifejeződő, tartós hitetlenségben. Minden egyes hamis állítás táplálja és erősíti a kételyt, amely miatt sokan helytelen irányba fordulnak majd” (*Bizonyságtételek,* 5. köt., 295. o.).

Szintén ebben a könyvben olvashatjuk az alábbi tanácsot is, amely megmenthet az álnok kísértésektől: „Ha vannak a gyülekezetben olyanok, akik Jézus iránt tanúsított szeretetével és önzetlen jóindulatával ellenkezve félrehúzódnak testvéreiktől, akkor a megbízható hívek foglalkozzanak velük bölcsen, lelkükért munkálkodva. Azonban vigyázzanak, nehogy e tagok példája másokat is megrontson, s nehogy helytelen útra vezessék a gyülekezetet elhidegülésükkel és hazug pletykáikkal. Vannak önelégült testvérek, és olyanok is, akik azt gondolják, hogy a gyülekezet néhány tagja igaz ugyan, de a többiek minden tettét kikezdik, hibát találva bennük. Nem szabad engednünk, hogy az ilyen emberek veszélyeztessék a gyülekezet jólétét. A gyülekezet erkölcsiségének emelése érdekében mindenki tartsa kötelességének, hogy a bibliai elvek szigorú alkalmazásával ápolja lelkét, mintha a szent Isten előtt állna” (480. o.).

AZ UTOLSÓ TÁMADÁS

Az egyházzal szembeni második ördögi támadás azokat fogja érinteni, akik meg tudtak állni az első támadás alatt. Egyházunk prófétanője kifejti *A nagy küzdelem* című könyvében, hogy az adventistákról álhíreket fognak terjeszteni, pontosan úgy, ahogy a zsidó elöljárók Krisztus ellen is lejáratót hadjáratot indítottak. Ellen G. White a következő szavakkal beszél a jövőről: „Az emberek azzal vádolják Isten törvényének tisztelőit, hogy csapásokat hoznak a világra. A természet félelmes háborgásáért, az emberek viszálykodásáért, a vérontásért és a mérhetetlen szenvedésért – őket okolják. Az az erő, amely az utolsó figyelmeztetést kíséri, felbőszíti a gonoszokat. Haragjuk fellángol azok ellen, akik elfogadták az üzenetet, és Sátán még jobban elmélyíti a gyűlölet és az üldözés szellemét” (614. o.).

Azonban örömmel tölt el a tudat, hogy ez az idő éppen az igazak megmentése érdekében lesz rövidre szabva. Imádkozzunk az Úrhoz, hogy a vég idején tisztánlátással rendelkezzünk! Már mostantól kezdve meg kell tanulnunk megkülönböztetni az igazságot a hamisságtól.

Gondolatok az imádsághoz:

1. **A gyakorlatban mit tehetsz annak érdekében, hogy fejleszd a tisztánlátás képességét, amire oly nagy szükség lesz a vég idején?**
2. **Hogyan értelmezed az Úr Jézus Mt 5:11 versében tett kijelentését?**
3. **Hogyan segíthet az 1Tim 4:6–7 verseiben található tanács akkor, amikor a körülöttünk levő valósággal kapcsolatosan különböző elméletekkel ostromolnak bennünket, amelyeknek ráadásul semmi közük egyházunk küldetéséhez?**

Aurel Neațu, a Romániai Unió elnöke

FELOLVASÁSOK GYEREKEKNEK

Hűséges kereszténység

Írta: LINDA MEI LIN KOH,
a Generál Konferencia
Gyermekosztályának igazgatója.

Illusztráció: **Xuan Le**

Első szombat

Egy furcsa könyv

Aranyszöveg: „A teljes írás Istentől ihletett és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre.” (2Timótheus 3:16)

Keke belépett ebbe a furcsa „keresztény iskolába, ahová azért íratták, hogy megtanuljon angolul. Az amerikai tanárok nagyon kedvesek és türelmesek voltak vele. Úgy tűnt, hogy mindig ugyanabból a fekete könyvből tanítanak.

– Uram, miért annyira különleges ez a fekete könyv? – kérdezte Keke kíváncsian. – Eddig még sose láttam ilyet.

– Ez a Biblia! Isten Szava, amely megtanít jónak lenni – válaszolta Thompson lelkész.

– Valóban? El kell olvasnom. Lehet, hogy segít megváltoznom és jónak lennem, aminek édesanyám biztosan nagyon örvendene” – kiáltott fel Keke csillogó szemmel.

Amikor Keke befejezte házi feladatait, kinyitotta a Thompson lelkésztől kölcsönkért fekete könyvet. „Tudnom kell mi van benne” – mondta magában.

– Ne olvasd azt a fekete könyvet, Keke! – kérte az édesanyja. – Ne vedd át a keresztények furcsa gondolkodását! Ne feledd, mi buddhisták vagyunk! – figyelmeztette ingerülten.

– Tetszik nekem ez a könyv, mert rengeteg érdekes és vidám gondolat van benne! Azt írja, legyek kedves az ellenségeimmel, ha megütnek jobb felől, tartsam oda a bal felem is, gondoljak először másokra és csak azután magamra, ne sírjak, ha valaki meghal, és szüntelen imádkozzak. Hűha! El sem tudom képzelni, mit mondanak majd a barátaim! – kiáltott fel Keke.

– Mi lett veled? – horkantak fel Keke barátai. – Elhagytál minket, már nem is játszol velünk! Nincs több átverés, megviccelés! Nem eszel disznóhúst! Nincs többé móka! – panaszkodtak.

Hónapokkal később Keke szokatlan kérdéssel lepte meg tanárát.

– Thompson lelkész, most azonnal beszélni szeretnék veled! Hiszek Jézusban, a Bibliában, és mindenben, ami ebben a könyvben áll. Szeretnék megkeresztelkedni! – jelentette ki Keke határozottan.

– Áldott legyen az Úr neve! – kiáltott fel Thompson lelkész.

ÁSS MÉLYRE!

- Hogyan segített a Biblia eddigi életedben, otthon és az iskolában?
- Melyik bibliaszöveg szólt különösen a szívedhez?
- Kihívásnak tartod a folyamatos bibliaolvasást? Miért?
- Lehetséges úgy élni, ahogy a Biblia tanít?

TAPASZTALD MEG!

Írj egy verset vagy egy éneket a Bibliáról és annak értékeiről, majd oszd meg gyülekezeti és iskolai barátaiddal!

Készíts egy személyes időbeosztást a naponkénti bibliaolvasásról.

Vasárnap

Megbocsátani apának

Aranyszöveg: „Elszenvedvén egymást és megbocsátván kölcsönösen egymásnak, ha valakinek valaki ellen panasza volna; miképpen a Krisztus is megbocsátott néktek, akképpen ti is.” (Kolossé 3:13)

Juni éppen lefekvéshez készülődött, amikor meghallotta apja nehéz lépteit a lépcsőn. Azonnal reszketni kezdett a félelemtől, és gyorsan bebújt az ágy alá. Hirtelen érezte, hogy erős kezek húzzák ki az ágy alól.

– Segítség! Segítség! – kiabálta torka szakadtából, miközben megpróbálta kiszabadítani magát apja kezének szorításából. – Kérlek, ne bánts! Kérlek, ne bánts!

Mielőtt azonban elmenekülhetett volna, az apja megverte.

– Ha! Ha! Ha! Nehogy azt gondold, hogy megszabadulhatsz tőlem, vagy elmenekülhetsz előlem. Pont olyan vagy, mint az anyád! Rossz asszony! Rossz asszony! – kiáltozott az apja, majd feldőlt, de túlságosan ittas volt ahhoz, hogy ez egyáltalán érdekelje. – Te rossz fiú! Rossz fiú!

Másnap, miután kijózanodott, sajnálta, hogy megverte Junit. Nyugodt volt, de Juni félt még a közelébe is menni. Felesége távozása után Juni apja az alkoholba fojtotta bánatát. Azt hitte, hogy ezzel elfedheti a felesége elvesztése okozta fájdalmat, de az alkohol nem segített. Ezért minden este megverte Junit. Szegény fiú!

– Lolo, Lola, kérlek, engedjétek meg, hogy hozzátok költözzek! Nem bírom tovább! Nemsokára megöl engem! – könyörgött Juni.

– Szegény fiú. Ki kell szabadítanunk téged apád kezei közül! – mondta Lolo és Lola vigasztaló hangon.

Juni hálás volt, hogy serdülő évei hátralevő részét Lolóval és Lolával tölthette. Nincs több verés! Nincs több rettegés! Nincs több bántalmazás, kék folt és horzsolás!

Az évek teltek, és Juni elvégezte tanulmányait. Egy nap a nagyszülei furcsa kéréssel fordultak hozzá.

– Juni, nem mondtuk neked mostanáig, de apukád börtönben van, és nagyon beteg. Nem mennél el, hogy meglátogasd? – kérte Lolo és Lola őszintén.

– Tessék? Azt akarjátok, hogy meglátogassam? Szó sem lehet róla! Ő nem az apám! – válaszolta Juni mérgesen.

– Függetlenül attól, hogy mit tett, ő az apád. Csak akkor kezdett el inni, amikor édesanyád elment és elhagyta őt – magyarázta kedvesen Lolo. – Kérlek, bocsáss meg neki!

– Imádkozunk érted, hogy Isten segítsen megbocsátani – tette hozzá Lola, majd ennek bizonyítékaként a kezébe vette a Bibliát.

Végül, hónapokig tartó belső küzdelem után elérkezett a nap, amikor Juni meglátogatta az apját a börtönben. Amikor találkoztak, kölcsönösen megölelték egymást és sírva fakadtak.

– Annyira sajnálom, fiam, mindazt a sok fájdalmat amit neked okoztam! – sírt az édesapja.

– Megbocsátok neked, apa! Megbocsátok neked! – mondta könnyes szemmel Juni. Valóban örömteli találkozás és kibékülés volt! A megbocsátás csak Jézus Krisztus által lehetséges.

ÁSS MÉLYRE!

- Hogy értette Jézus, hogy hetvenszer hétszer is bocsássunk meg (Máté 18:21–22)?
- Miért jó nekünk megbocsátani, még ha nehezünkre is esik?

TAPASZTALD MEG!

Imádkozzatok barátaitokért és osztálytársaitokért, akik csúnyán viselkednek veletek az iskolában, hogy tanuljátok meg megkedvelni őket!

Írjatok egy bátorító levelet valakinek, akit nem annyira kedveltek!

Hétfő

Jézus kis misszionáriusa

Aranyszöveg: „De a Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség.” (Galácia 5:22)

Ó, anya, a környezetünkben olyan sok gyermek van, aki semmit sem tud Jézusról! – sóhajtott fel Elena. – Tehetnék valamit értük? Jézus a föld minden gyermekét szereti – folytatta izgatottan.

– Ez csodálatos ötlet! – válaszolta az anyukája. – Mit szeretnél tenni?

– Épp most kaptam meg a Beszélő Hátizsákom.* Összegyűjthetek egy kis csoportot, és megoszthatom velük a jó hírt. Taníthatok nekik énekeket Jézusról, és mondhatok bibliai történeteket – mondta Elena lelkesen. – Kezdjük el máris! Minden péntek estére idehívom a barátaimat – folytatta.

Elena meghívta egy különleges barátnőjét, aki a maga során további barátokat hívott meg, és így tovább. Első este 12 gyerek jött Elenáék házához. Bibliai történeteket mesélt nekik, és mindenkinek ajándékozott egy kitűzőt „Jézus szeret téged” fel-

* Beszélő Hátizsák (Talking Backpack), az Inter-amerikai Divízió kezdeményezése. További információkért keresd fel a www.interamerica.org/project/the-talking-backpack/ honlapot.

irattal. Segített édesanyjának süteményeket sütni a vendégeknek. Micsoda öröm és bátorítás Elena számára!

– Anya. Olyan sok gyerek jön hétről hétre. Már nem is tartom számon, hányan vannak, de mindannyian nagyon szeretik a Jézusról szóló bibliai történeteket. Imádkozni fogok, hogy egy nap mindannyian különleges barátjukká fogadják Jézust – mondta Elena boldogan.

Egy év elteltével a gyerekek egy része elfogadta Jézust és megkeresztelkedett. Elena szívét nagy öröm töltötte el!

ÁSS MÉLYRE!

- A Lélek gyümölcsei közül melyiket tudod a legnehezebben gyakorlatba ültetni életedben? Miért?
- Napjainkban, amikor az erőszakosság, a rettegés, a terrorizmus uralkodik, tudunk még békés szívvel élni? Keress egy olyan bibliaszöveget, amely megtanít, hogyan találhatod meg a békességet.
- Lehetséges szeretni ellenségeinket, vagy valakit, aki bántott vagy megsértett? Miért igen, vagy miért nem?

TAPASZTALD MEG!

Beszélgess szüleiddel vagy szombatiskolai tanítóddal olyan tervekről, amelyeket te is megvalósíthatsz, hogy kimutasd a nálad kevésbé szerencsések iránt érzett szeretetedet és kedvességedet.

Imádkozz azokért a gyerekekért, akiknek a szülei börtönben vannak. Találj néhány ilyen családot, és küldj nekik bátorító képeslapokat.

Kedd

Álom-szuszék

Aranyszöveg: „Nem tudjátok-é, hogy ti Isten temploma vagytok, és az Isten Lelke lakozik bennetek? Ha valaki az Isten templomát megrontja, megrontja azt az Isten. Mert az Istennek temploma szent, ezek vagytok ti.” (1Korinthus 3:16-17)

Katrina Foster, tudod, hány óra van? Azonnal menj az ágyba! – parancsolta anya.

– Mindjárt megyek, csak be kell fejeznem a projektemet. Ne aggódj. Jól vagyok – válaszolta megnyugtatóan Katrina.

– Ó, kedvesem, nagyon aggódom miattad. Tönkreteszed így az egészségedet!” – idegeskedett anya.

– Jól vagyok – mondta Katrina.

– Nem tudtad volna korábban elkezdeni a projektet? Az egész délután a rendelkezésedre állt, de túl sok időt töltöttél az Instagramon és a barátaiddal való csevegéssel” – folytatta anya ingerülten.

– Rendben vagyok, anya. Az anyukák a semmiért is aggódnak! – morgolódott Katrina.

Teltek a hetek, és Katrina néhányszor órák közben is elaludt az iskolában. Négyszer is megtörtént egy héten. A tanára, Bouchettné, aggódott miatta.

– Fosterné, ellenőriznie kell Katrina alvásóráit. Csak ezen a héten négyszer aludt el órán. Morcos volt, és gyakran odacsapott az osztálytársainak – mondta a tanárnő Katrina édesanyjának.

– Megpróbálunk változtatni ezen – biztosította anya a tanárnőt.

– Katrina, nagyon csalódott vagyok a tanárnőd értékelése miatt – jelentette ki anya szomorúan. – Tudod, hogy a tested Isten temploma? Ha tönkreteszed az éjszakázással, elveszíted a gondolkodásra szükséges erőd és energiád. Napi három-négy óra alvás nem elegendő a szervezetnek – magyarázta anya.

– Sajnálom, anya. Megpróbálok ezután korábban lefeküdni. Kérlek, imádkozz értem – kérte Katrina.

– Igen, kérnünk kell Jézus segítségét egy megfelelő napi időbeosztás elkészítésére. Így a házi feladataid elvégzése után még marad időd a barátaiddal is csevegni. Ezután minden este, lefekvés előtt elveszem a telefonodat – mondta anya.

– Ezt nem teheted meg! – ellenkezett Katrina. – De azt hiszem nincs más választásom, ugye?

– Nincs – válaszolta anya mosolyogva.

ÁSS MÉLYRE!

- Miért mondta Pál, hogy testünk Isten temploma (1Korinthus 3)?
- Miért nem jó testünknek az alváshiány?
- Miért aggódik Isten gyermekei egészségéért?

TAPASZTALD MEG!

Készíts egy napirendet iskola utáni tevékenységeidről, és pontosan tartsd be az előre eltervezett beosztást. Szüleid segítségével tervezz meg egy hétre előre egy egészséges étrendet.

Szerda

Legyünk Jézus keze!

Aranyszöveg: „Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből és minden erődből és teljes elmédből; és a te felebarátodat, mint magadat.” (Lukács 10:27)

Anya, készíthetnénk valami ételt a gyülekezet körül csavargó utcagyerekeknek? – kérdezték az ikrek, Larinee és Sarinee.

– Kitűnő ötlet, lányok! – kiáltott fel anya. – De vajon mennyi pénzből tudnánk annyit készíteni, hogy mindeniküknek jusson? – tűnődött.

– Megkérhetnénk a gyülekezet tagjait, hogy adakozzanak hozzávalókat a főzéshez. Biztos vagyok benne, hogy ők is szeretnének segíteni – mondták az ikrek szinte egyszerre.

– Nem ezt kérte tőlünk Jézus? Melyik szövegben írja, hogy segítsünk másokon? – kérdezte Larinee.

– Igen. Máté 25. fejezetében Jézus azt mondta, hogy amikor másokon segítünk, ételt adunk a szegényeknek, meglátogatjuk a foglyokat és imádkozunk értük, tulajdonképpen Érte teszszük. Jézus a legjobb példaképünk a másoknak való szolgálatban – magyarázta apa.

A következő két nap Larinee és Sarinee felhívták telefonon a gyülekezet tagjait, és gyümölcsöt, zöldséget kértek különleges tervük megvalósításának támogatására.

– Janu úr, a következő szombaton tudna adományozni zöldséget és más élelmiszert, hogy főzhessünk az utcagyerekeknek? – kérdezték az ikrek, amikor felhívták a gyülekezet presbiterét.

– Ez ragyogó ötlet, lányok! Örömmel támogatom a projekteteket! Megkérem a feleségem, hogy a főzésben is segítsen nektek – javasolta a presbiter felcsillanó szemmel.

Vasárnap Larinee és Sarinee, segítségeikkel, anyával, Januné-val és más nőkkel a gyülekezetből nyolc nagy fazék levest főztek. Apa, néhány gyülekezeti vén és diakónus pedig segítettek kiszállítani az ételt a parkba, ahol ezek a hajléktalan gyerekek tartózkodtak. Milyen csodálatos nap volt!

– Köszönjük, Jézus, hogy segítettél nekünk! 80 fiatalnak adtunk ma enni! – mondták az ikrek mosolyogva. – Szeretnénk olyanok lenni, mint Jézus!

ÁSS MÉLYRE!

- Olvassátok el Máté 25:31–41 verseit, majd mondjátok el, milyen nehézségekkel találkozunk, amikor Jézus példáját követjük.
- Az irgalmas szamaritánus példája alapján (Lukács 10:25–37) hogyan lehetünk modern szamaritánusok?

TAPASZTALD MEG!

Szüleiddel vagy szombatiskolai tanítóiddal gondoljátok ki, hogyan szolgálhatnátok Jézushoz hasonlóan közösségetekben.

Egy-két barátotokkal együtt menjetek el egy imasétára a környéken, imádkozzatok különböző vállalkozásokért és családokért.

Csütörtök

Brian bizonyságtétele

Aranyszöveg: „Azért akár esztek, akár isztok, akármit cselekesztek, mindent az Isten dicsőségére műveljetek.” (1Korinthus 10:31)

Sziasztok, srácok! Láttátok a legújabb Harry Potter filmet? – kérdezte izgatottan Zach. – Igazán elképesztő, hogy tudnak azok a furcsa teremtmények repülni.

– Mi a címe? – kérdezte egyszerre Jamie és Jeannie. – Lehet, hogy nekünk is meg kellene néznünk.

– Azt hiszem, ügyelnünk kellene arra, hogy mit nézünk – figyelmeztette Brian a barátait. – A fantasztikus trükkökre képes, repülő teremtmények nem valódiak.

– Ez csak móka és szórakozás – érvelt Zach. – Kell egy kis képzelőerő – tette hozzá.

– Anyukád mondta, hogy ne nézd meg ezeket a filmeket? – kérdezte Jeannie kíváncsian.

– Igen, de nemcsak azért mondom. A Biblia is írja – magyarázta Brian határozottan. – Ha megtöltjük elménket ezekkel a varázslókról és boszorkányokról szóló, valótlan mesékkel, nemsokára jobban hiszünk majd bennük, mint Jézus erejében.

– Azt hiszem, Briannak igaza van! A Bibliában Pál valahol, a korinthusiaknak írt levélben azt mondta, hogy minden, amit nézünk, olvasunk vagy teszünk, Isten dicsőségére kell, hogy legyen – mondta Jamie. – Gyertek, keressük meg a szöveget!

– Én is tudom ezt, barátaim! – bólintott helyeslően Zach. – Ezek a fantáziafilmek nagyon megkapóak, utána meg nem tudod abbahagyni a nézésüket.

– Rendben, akkor imádkozzunk egymásért, hogy jó könyveket olvassunk, jó filmeket nézzünk, és egészséges számítógépes játékokat játsszunk, Isten tiszteletére! – egyezett meg a négy jó barát.

ÁSS MÉLYRE!

- Mit jelent mindent Isten dicsőségére tenni (1Korinthus 10:31)? Azonosítsatok néhány ilyen dolgot.
- Könnyű dolog jó kereszténynek lenni otthon, az iskolában vagy a gyülekezetben?
- Mire utalt Pál apostol, amikor Isten teljes fegyverzetének felöltését javasolta? (Efézus 6:10-18)

TAPASZTALD MEG!

Tartsatok egy nyári szobatakarítási napot. Szabaduljatok meg a nem üdvös filmektől, könyvektől, amelyek nem segítenek keresztény életmódotokban.

Egy vagy két barátotokkal együtt írjatok egy listát jó videojátékokról, jó könyvekről, jó tévéműsorokról, amelyek nézése és olvasása biztonságos számotokra. Majd imádkozzatok együtt, kérve Isten segítségét a döntéshozatalban.

Péntek

Nagytakarítás az agyban

Aranyszöveg: „Öldököljétek meg azért a ti földi tagjaitokat, paráznaságot, tisztátalanságot, bujaságot, gonosz kívánságot és a fösvénységet, ami bálványimádás.” (Kolossé 3:5)

Anya és apa éppen esti áhítatra hívta a családot, amikor észrevették, hogy Raymond még mindig a számítógépnél ül.

– Ray, nem tudod hány óra van? – kérdezte anya türelmetlenül. – Mindannyian rád várunk.

– Rendben, rendben, jövök! – válaszolta Ray.

A családi áhítat végeztével apa megkérte a gyerekeket, hogy maradjanak még egy keveset az asztalnál. Valami fontosat akart mondani.

– Mi a gond, Ray? Látom, hogy sok időt töltesz a számítógép előtt… – kérdezte kamasz fiától apa.

– Lehet, hogy azokat a pucér lányokat nézi – jegyezte meg a húga, Joni. – Ezért figyelmeztetett a tanárnő a pornográfia veszélyeire.

– Rendben, Ray és Joni. Beszéljünk egy kicsit erről, hogy megértsétek, miről is van szó, és miért káros ez számunkra – kezdte apa.

– Tudjátok, mi a pornográfia? – kérdezte komolyan apa a gyermekektől, amire mindketten megrázták a fejüket.

– A pornográfia képek és filmek hiányosan öltözött, vagy teljesen meztelen emberekről. Olyan dolgokat és cselekményeket mutatnak be, amelyeket az embereknek nem mások előtt kellene tenniük. Ők mindezt pénzért teszik, nyilvánosan – magyarázta apa.

– Mennyire szégyenletes! – mondta Joni.

– Tudjátok, miért veszélyes ez a gyerekekre nézve? – kérdezte apa. – Azért, mert nem valódi szeretetet, szerelmet vagy intimitást mutatnak be. Tárgyként kezelik a férfiakat és a nőket. Ha ilyen képeket néztek, függővé váltok. Olyan, mint a kábítószer.

– Nem tudtam, hogy ez ennyire káros, apa! – mondta Ray. – Azt hittem, csak egy pár képről van szó.

– Pál azt tanácsolja, hogy csak jó, tiszta, igaz, szép és nemes dolgokról gondolkodjunk. – Apa emlékeztette a gyerekeket Filippi 4:8 versére: – „Továbbá, atyámfiai, amik csak igazak, amik csak tisztességesek, amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik csak kedvesek, amik csak jó hírűek; ha van valami erény és ha van valami dicséret, ezekről gondolkodjatok.

– A gonosz mindenhol jelen van, hogy tisztátalan dolgokkal kísértse meg az embereket, még a gyermekeket is – mondta apa.

– Köszönjük, hogy elmondtad ezt nekünk, apa! Kérünk, imádkozz értünk, hogy elég erősek legyünk elfordulni a tisztátalan képektől – mondta Ray.

ÁSS MÉLYRE!

- Tanulmányozzátok Márk 9:47 versét. Jézus konkrétan azt kéri, hogy szúrjuk ki egyik szemünket, ha tisztátalan képek nézegetésére késztet? Mit jelent valójában ez, és mit mond a gyakorlati keresztény életről?
- Milyen szexuális jellegű kísértésekkel kellett eddig szembenéznetek? Hogyan tudtatok győztes keresztényként ellenállni ezeknek?

TAPASZTALD MEG!

Írj egy beszédet vagy esszét a pornográfia veszélyeiről, majd mutasd be az osztálytársaidnak. Dolgozz együtt a tanároddal ezen a projekten.

Kölcsönözz jó könyveket az egészséges, keresztény szexuális életről, majd olvasd el őket. Azonosítsd, hogyan segítenek ezek a könyvek a szexualitással kapcsolatos kérdéseid megválaszolásában. Beszéld meg ezt a kérdést a szüleiddel.

Második szombat

Újra életben

Aranyszöveg: „Ímé eljő a felhőkkel; és minden szem meglátja őt, még akik őt által szegezték is; és siratja őt e földnek minden nemzetsége. Úgy van. Ámen.” (Jelenések 1:7)

Anya, Carlo nagytatája nagyon beteg, és azt hiszik, már nem fog sokáig élni – mondta szomorúan Paulo.

– Igen, drágám, a halál borzalmas dolog – mondta anya. – Szomorú dolog elveszíteni szeretteinket.

– Látom, hogy Carlos és Belen sokat sírnak, amikor nagyapjukról beszélnek – magyarázta Paulo anyának.

– Ne légy ennyire szomorú! Mindannyiunk számára van remény! – folytatta anya. – Mondd el a barátaidnak is!

– Milyen remény lehet, miután már meghalt az illető? – kérdezte Paulo kíváncsian.

– A Biblia szerint Jézus visszatér, hogy feltámassza azokat, akik az Ő hitében haltak meg. Keressük ki 1Thessalonika 4:16–17 verseit, és olvassunk többet erről a csodálatos ígéretről.

– Rendben, anya. Szeretném megosztani ezt a reményt Carlosszal és Belennel – mondta Paulo izgatottan.

– Itt azt írja, hogy azok támadnak fel először, akik Krisztusban haltak meg, és akik élnek, felemeltetnek, hogy találkozzanak Jézussal a levegőben! – olvasta Paulo.

– Akkor Carlos és Belen nem kell, hogy sírjon többet – jegyezte meg Paulo bizakodva.

– Menj és oszd meg a barátaiddal ezt a csodálatos hírt! – bátorította az édesanyja mosolyogva.

ÁSS MÉLYRE!

- Hasonlítsátok össze 1Thessalonika 4:16–17 verseit 1Korinthus 15:51–52 és János 5:28–29 szakaszaival. Miért annyira fontos nekünk Jézus második eljövetele a halállal kapcsolatban? Ezt az ígéretet azok is szívesen elfogadják, akik nem hisznek Benne?
- Lukács 21:34-36 verseiben milyen figyelmeztetést kaptunk azzal kapcsolatban, hogy miként éljünk az utolsó időben, Jézus második eljövetelét megelőzően?

TAPASZTALD MEG!

Imádkozz együtt szüleiddel vagy barátaiddal a gyászolókért, hogy bízzanak Jézus ígéretében szeretteik viszontlátásával kapcsolatban.

Díszítsetek ki öt vagy hat képeslapot (7,5 cm × 12,5 cm) a feltámadás ígéretéről szóló bibliaszövegekkel! Osszátok meg olyan személyekkel, akik elveszítették szeretteiket!

Tanulmányozd a Romániai Unió Gyermekek és Fiatalok Évére kidolgozott missziós stratégiáját bemutató brosúrát (2020–2021)!

MARADJ FIATAL!

KÖVESS ENGEM!

57298